

chinat împăratului cu fața sa pre pământ.

21. Și au zis Orna: „Ce e că au venit domnul meu, împăratul, la robul său?” Și i-au zis David: „Să cumpăr de la tine ariia, ca să zidesc jertvenic Domnului și să înceate moartea deasupra norodului”.

22. Și au zis Orna către David: „Ia-o, și să aducă domnul meu, împăratul Domnului, ce e bine întru ochii lui, iată boii spre ardere de tot, și roatele și unealtele boilor în loc de leamne”.

23. Toate au dat Orna împăratului și au zis Orna către împăratul: „Domnul Dumnezeuul

tău să te binecuvinteaze pre tine!”

24. Și au zis împăratul către Orna: „Nu, ci cumpărând voi cumpăra de la tine cu preț, și nu voi aduce Domnului Dumnezeuului meu ardere de tot în dar dată”. Și au cumpărat David ariia și boii cu argint de cincizeci de sicli.

25. Și au zidit acolo David jertvenic Domnului, și au adus ardere și jertvă de pace, și au adaos Solomon la jertvenic după aceea, că dintâiu era mic, și Domnul s-au milostivit pământului și au încetat perirea deasupra lui Israil.

CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A TREIA, carea la jidovi să zice Întăia a Împăraților CUVÂNT ÎNAINTE

Ceale doao mai de pre urmă cărți ale împăraților jidovii le cheamă Cărțile Împăraților. Teodoret judecă cum că aceste cărți din scrisorile ceale de obște și din proroci sânt culease, că întru acealea de multe ori să pomenesc cărțile cuvintelor zilelor împăraților lui Israil și a lui Iuda, și atunci era și cărțile lui Semeiu, Aie și a altor proroci. A lui Isaie, capul 37 și 39. Sânt pusă în cartea cea mai de pre urmă a împăraților, capetele 19 și 20, și aceasta de Esdra, nu de Ieremie proroc, s-au făcut, cum unii socotesc. În capul 6 a Cărții a treia a Împăraților să pun numele lunilor haldeenesti, dintru care lucru easte sămn că aceste cărți după robii Vavilonului s-au scris. Prorocii ceale ce li să porunca lor de la Dumnezeu le scriia, aceastea mai numai de împărați și de boiari să ținea. Pentru aceea, în cărțile prorocilor mare parte a istoriei să cuprindea. Isaie istoriia lui Ozie o scrisesă din cap 26, a cărții 2 Paralip. Aceasta cetim că s-au făcut și de Iiu într-aceaeși carte, cap 20. Faptele ceale istoricești a lui Solomon și a unor împărați să cuprind într-această carte.

CAP 1

Slăbind David de bătrânețe, îl încălzește fecioara Avisag, curată rămâind. Iară Adonia, rădicându-să împărat, Virsaveea, cu sfatul lui Natan fiind îndreptată, dobândește de la David a să unge Solomon împărat, carea auzind Adonia fugi.

1. **N**ară împăratul David îmbătrânisă și îndelungat de zile, și-l învălea cu haine și nu să încălzea.

2. Și au zis slugile lui către dânsul: „Să caute împăratului fecioară tinără, și să stea înaintea împăratului și să-l încălzească, și să doarmă cu el, și să va încălzi domnul nostru, împăratul”.

3. Și au căutat fecioară frumoasă din tot hotarul lui Israil și au aflat pre Avisag Somaniteanca, și o au adus la împăratul.

4. Și fecioara era la chip frumoasă foarte, și încălzea pre împăratul și slujea lui, și împăratul nu o au cunoscut pre ea.

5. Iară Adonias, feciorul Aghitei, s-au rădi-

cat, zicând: „Eu voi împărăți!” Și și-au făcut șie cară și călăreți, și cincizeci de oameni alerga înaintea lui.

6. Și nu l-au oprit pre el tată-său niciodată, zicând: „Pentru ce faci aceasta?” Și era el la chip frumos foarte și pre el l-au născut după Avesalom.

7. Și au vorbit cu Ioav, feciorul Saruiei, și cu Aviatar, preotul, carii ajuta pre Adonias, urmând lui.

8. Iară Sadoc, preotul, și Vaneas, feciorul lui Iodae, și Natan, prorocul, și Semelie și Risi, și feciorii cei tari a lui David nu era cu Adonias.

9. Și au junghiiat Adonias oi și viței

și miei, la pîiatra lui Zoelet, carea era lângă fântâna lui Roghil, și au chemat pre toți frații săi, pre fiii împăratului, și pre toți bărbații lui Iuda și pre slugile împăratului.

10. Iară pre Natan, prorocul, și pre Vaneas, și pre cei tari, și pre Solomon, fratele său, nu au chemat.

11. Și au grăit Natan către Virsavee, muma lui Solomon, zicând: „Au nu ai auzit că s-au făcut împărat Adonias, feciorul Aghitei, și domnul nostru David nu știe?”

12. Și acum vino să-ți dau sfat și să-ți mântuiești sufletul tău și sufletul fiului tău, Solomon.

13. Vino și întră la împăratul David, și grăiaște către el, zicând: «Doamne al meu, împărate, au nu te-ai jurat tu roabei tale, zicând că: ‘Solomon, fiul tău, va împărăți după mine și el va șede pe scaonul meu?’ Pentru ce, dară, împărățește Adonias?»

14. Și, iată, încă grăind tu cu împăratul, și eu voiu intra după tine și voiu plini cuvintele tale”.

15. Și au intrat Virsavee la împăratul în cămară, și împăratul era bătrân foarte și Avisag Somaniteanca sluja împăratului.

16. Și s-au plecat Virsavee și s-au închinat împăratului, și au zis împăratul: „Ce-ți este ție?”

17. Iară ea au zis: „Doamne al meu, împărate, tu ai jurat întru Domnul Dumnezeuul tău roabei tale, zicând că: «Fiiul tău, Solomon, va împărăți după mine și el va șede pe scaonul meu»».

18. Și acum, iată, Adonias împărățește și tu, doamne al meu, împărate, nu știi.

19. Și au junghiiat viței și miei și oi multe, și au chemat pre toți fiii împăratului și pre Aviatar, preotul, și pre Ioav, mai-marele puterii, iară pre Solomon, robul tău, nu l-au chemat.

20. Și tu, Doamne al meu, împărate, ochii a tot Israilul spre tine, să le spui lor cine va șede pe scaonul domnului meu, împăratului, după dânsul.

21. Și va fi după ce va adormi domnul meu, împăratul, cu părinții săi, și voiu fi eu și Solomon, fiiul meu, păcătoși”.

22. Și, iată, încă grăind ea către împăratul, au intrat și Natan, prorocul.

23. Și spusă împăratului, zicând: „Iată, Natan, prorocul!” Și au intrat la fața împăratului și s-au închinat împăratului cu fața la pământ.

24. Și au zis Natan: „Doamne al meu, împărate, au tu ai zis: «Adonias va împărăți după mine? Și el va șede pe scaonul meu?»»

25. Că s-au pogorât astăzi și au junghiiat viței și miei și oi multe, și au chemat pre toți fiii împăratului, și pre mai-marii puterii, și pre Aviatar, preotul, și iată, beau și mănâncă înaintea lui și

au zis: «Să trăiască împăratul Adonias!»

26. Și pre mine, robul tău, și pre Sadoc, preotul, și pre Vaneas, feciorul lui Iodae, și pre Solomon, robul tău, n-au chemat.

27. Au de la domnul meu, împăratul, cuvântul acesta s-au făcut? Și n-ai spus robului tău cine va șede pe scaonul domnului meu, împăratului, după dânsul”.

28. Și au răspuns împăratul și au zis: „Chemați pre Virsavee!” Și ea au intrat înaintea împăratului și au stătut înaintea lui.

29. Și au jurat împăratul și au zis: „Viu e Domnul, Cel ce au izbăvit sufletul meu din toată primejdia.

30. Că precum am jurat ție întru Domnul Dumnezeuul lui Israil, zicând că: Solomon, fiul tău, va împărăți după mine, și el va șede pe scaonul meu în locul meu, că așa voiu face în zioa aceasta!”

31. Și s-au plecat Virsavee cu fața la pământ, și s-au închinat împăratului și au zis: „Să trăiască domnul meu, împăratul David, în veac!”

32. Și au zis împăratul David: „Chemați-l pre Sadoc, preotul, și pre Natan, prorocul, și pre Vaneas, feciorul lui Iodae!” Și au intrat înaintea împăratului și le-au zis lor împăratul:

33. „Luați pre slugile domnului vostru cu voi și puneți călare pre fiul meu, Solomon, pre mușcoiul meu, și-l duceți în Sion.

34. Și să-l ungă pre el acolo Sadoc, preotul, și Natan, prorocul, împărat preste Israil, și trâmbițați cu cornul și strigați: «Să trăiască împăratul Solomon!»

35. Și vă veți sui după el și va intra și va șede pe scaonul meu, și el va împărăți în locul meu, că am poruncit să fie povățuitoriu preste Israil și preste Iuda”.

36. Și au răspuns Vaneas, feciorul lui Iodae, împăratului și au zis: „Fie așa, adevereaze Domnul Dumnezeu cuvântul domnului meu, împăratului.

37. Precum au fost Domnul cu domnul meu, împăratul, așa să fie cu Solomon, și să mărească scaonul lui mai mult decât scaonul domnului meu, împăratului David!”

38. Și s-au pogorât Sadoc, preotul, și Natan, prorocul, și Vaneas, feciorul lui Iodae, și hereti și feleti, și au pus pre Solomon pre mușcoiul împăratului David și l-au adus pre el în Sion.

39. Și au luat Sadoc, preotul, cornul cel cu untdelemn din cort și au uns pre Solomon, și au trâmbițat cu cornul și au zis tot norodul: „Să trăiască împăratul Solomon!”

40. Și s-au suit tot norodul după el, și juca norodul cu danțuri și să veselea veselie mare și au răsunit pământul de glasul lor.

41. Și au auzit Adonias și toți che-

mații lui, și ei sfârșisă a mânca, și au auzit Ioav glasul cornului, și au zis: Ce e glasul de care răsună cetatea?”

42. Și încă grăind el, iată, și Ionatan, feciorul lui Aviatar, preotului, vini, și au zis Adonias: „Întră, că omul puterii ești tu și bune vești știi!”

43. Și au răspuns Ionatan și au zis lui Adonias: „Și foarte domnul nostru, împăratul David, au făcut împărat pre Solomon.

44. Și au trimis cu el împăratul pre Sadoc, preotul, și pre Natan, prorocul, și pre Vaneas, feciorul lui Iodae, și pre hereti și pre fereti, și l-au pus călare pre mușcoiul împăratului.

45. Și l-au uns pre el Sadoc, preotul, și Natan, prorocul, împărat în Sion, și s-au suit de acolo veaseli, și au răsunat cetatea, acesta e glasul carele l-ați auzit.

46. Și au șezut Solomon pre scaonul împărăției.

47. Și au intrat slugile împăratului să binecuvinteaze pre domnul nostru, pre împăratul David, zicând: «Bun să facă Dumnezeu numele lui Solomon, fiului tău, mai mult decât numele tău și să mărească scaonul lui mai presus decât scaonul tău!» Și s-au închinat împăratului pre patul lui.

48. Și așa au zis împăratul: «Bine e cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israil, Cel ce au dat astăzi din sămânța mea șezătoriu pre scaonul meu, și ochii miei văd!»

49. Și s-au spăimântat și s-au sculat toți chemații lui Adonias, și s-au dus fieștecarele om în calea sa.

50. Și s-au temut Adonias de fața lui Solomon, și s-au sculat și s-au dus, și s-au prins de coarnele jertvenicului.

51. Și s-au spus lui Solomon, zicând: „Adonias s-au temut de împăratul Solomon, și, iată, să ține de coarnele jertvenicului, zicând: «Să-mi jure astăzi împăratul Solomon că nu va omori pre robul său cu sabiia!»”

52. Și au zis Solomon: „De va fi fiiul vârtutei, nu va cădea nici unul din perii lui pre pământ. Iară de să va afla răutate într-însul, să va omori!”

53. Și au trimis împăratul Solomon și au luat pre el de la jertvenic, și au intrat și s-au închinat împăratului Solomon, și i-au zis Solomon lui: „Pasă la casa ta!”

CAP 2

David, dând multe porunci lui Solomon, moare; Adonia, cugetând cu vicleșug de împărăție, ceare pre Avisag muiare și Solomon poruncește să-l omoară; Aviatar să lipsește de preoție, și mai pre urmă Ioav încă să omoară; Și Semei, pentru că împotriva poruncii au ieșit din Ierusalim, după trei ani să omoară.

1. i s-au apropiat zilele lui David ca să moară, și au poruncit lui Solomon, fiului său, zicând:

2. „Eu merg în calea a tot pământul,*

iară tu te întărește și fii bărbat.

3. Și păzește paza Domnului Dumnezeului tău, ca umblând întru căile Lui, și să păzăști poruncile Lui și îndreptările Lui și judecățile Lui și mărturiile Lui,* ceale scrise în Leagea lui Moisi, ca să înțelegi ceale ce vei face după toate câte voiu porunci ție.

4. Ca să întărească Domnul cuvântul Său, care au grăit cătră mine, zicând: «De vor păzi fiii tăi calea sa, ca să umble înaintea Mea întru adevăr cu toată inima sa și cu tot sufletul său, zicând: ‘Nu va lipsi ție bărbat de pre scaonul lui Israil’».

5. Iară tu ai cunoscut câte au făcut mie Ioav, feciorul Saruiei, câte au făcut celor doi boiari ai puterilor lui Israil,* lui Avenir, feciorului lui Nir, și lui Amesai, feciorului lui Ieter, că i-au omorât pre ei și au vărsat sânge de războiu în pace, și au pus sânge nevinovat în brâul său, cel de la mijlocul său, și întru încălțăminte picioarelor lui.

6. Și vei face după înțelepciunea ta și să nu lași să se ducă bătrânețele lui cu pace în iad.

7.* Iară fiilor lui Verzeli Galaaditeanului să faci milă și să fie întră cei ce mănâncă din masa ta,** că ei au venit la mine când fugeam de fața lui Avesalom, fratelui tău.

8.* Și, iată, cu tine e Semei, feciorul lui Ghira, fiiului lui Iemini din Vaurim, acesta m-au blăstămat blăstăm rău în zioa în care mă duceam la tabără, și s-au pogorât întru întâmpinarea mea la Iordan, și m-am jurat lui pre Domnul, zicând: «Nu te voiu omori cu sabie!»

9. Pentru aceea să nu-l lași ca pre un nevinovat, că om înțelept ești tu și vei cunoaște ce vei face lui, și să duci căruntețele lui cu sânge în iad”.

10.* Și au adormit David cu părinții săi și s-au îngropat în cetatea lui David.

11.* Iară zilele în care au împărățit David preste Israil, patruzeci de ani: În Hevron au împărățit șapte ani, și în Ierusalim, treizeci și trei de ani.

12. Și au șezut Solomon pre scaonul lui David, tătâne-său, (a) și s-au întărit împărăția lui foarte.

13. Și au intrat Adonias, feciorul Aghitei, la Virsavee, muma lui Solomon, și s-au închinat ei, iară ea au zis: „Pace e intrarea ta?” Și el au zis: „Pace!”

14. Și au zis el: „Cuvânt am cătră tine”. Și i-au zis lui: „Grăiaște!”

15. Și au zis ei: „Tu știi că a mea era împărăția, și spre mine au pus tot Israilul fața sa ca să împărățesc, și s-au întors împărăția și s-au făcut a fratelui meu, că de la Domnul s-au făcut lui.

16. Și acum o cearere cer eu de la tine, nu-ți întoarce fața ta”. Și Virsavee au zis: „Grăiaște!”

12. (a) În cea veachie east: fiiu de doisprăzece ani.

Isus Na.
1, 7

*2 Leag.
17, 19

*2 Împă.
3, 26

*2 Împă.
19, 31

**2 Împă.
16, 5

*2 Împă.
19, 19 [16]

*Fapt.
2, 29

*1 Par.
29, 27

17. Și au zis ei: „Grăiaște, rogu-te, cătră Solomon, împăratul, că nu-și va întoarce fața sa de cătră tine, și să-mi dea mie muiare pre Avisag Somaniteanca”.

18. Și au zis Virsavee: „Bine, eu voiu grăi pentru tine împăratului”.

19. Și au intrat Virsavee la împăratul Solomon ca să grăiască lui pentru Adonias, și s-au sculat împăratul înaintea ei și s-au închinat ei, și au șezut pre scaonul său, și s-au pus scaon mumei împăratului și au șezut de-a dreapta lui.

20. Și au zis lui: „O cearere mică eu cer de la tine, să nu întorci fața mea”. Și au zis împăratul: „Ceare, maica mea, că nu te voiu întoarce”.

21. Iară ea au zis: „Să se dea Avisag Somaniteanca muiare lui Adonias, fratelui tău”.

22. Și au răspuns împăratul Solomon și au zis maicii sale: „Și pentru ce ai cerut tu pre Avisag Somaniteanca lui Adonias? Ceare-i lui împărăția, că el e fratele meu cel mai mare decât mine, și lui Aviatar, preotul, și lui Ioav, feciorul Saruiei, mai-marele oștilor priiatini”.

23. Și s-au jurat împăratul Solomon pre Domnul, zicând: „Aceasta să-mi facă mie Dumnezeu și acestea să-mi adaogă, asupra sufletului său au grăit Adonias cuvântul acesta.

24. Și acum viu e Domnul, Cel ce m-au gătit și m-au pus pre scaonul lui David, tătâne-mieu, și mi-au făcut mie casă, precum au grăit Domnul, că astăzi să va omorî Adonias”.

25. Și au trimis împăratul Solomon cu mâna lui Vaneas, feciorul lui Iodae, și l-au ucis, și au murit Adonias în zioa aceea.

26. Și lui Aviatar, preotul, au zis împăratul: „Mergi tu în Anatot, în țarina ta, că bărbatul morții ești tu în zioa aceasta, ci nu te voiu omorî, pentru că ai purtat sicriul legii Domnului înaintea lui David, tătâne-mieu, și pentru că te-ai năcăjit întru toate întru care s-au năcăjit tatăl meu”.

27. Și au lăpădat Solomon pre Aviatar să nu fie preot Domnului,* ca să se plinească cuvântul Domnului, care l-au grăit asupra casii lui Ili, în Silom.

28. Și au venit veastea până la Ioav, feciorul Saruiei, că Ioav să pleasă după Adonias, iară după Solomon nu s-au fost plecat, și au fugit Ioav în cortul Domnului și s-au apucat de coarnele jertvenicului.

29. Și s-au spus lui Solomon, zicând că au fugit Ioav în cortul Domnului și, iată, să ține de coarnele jertvenicului. Și au trimis Solomon, împăratul, la Ioav, zicând:

30. „Ce s-au făcut ție de ai fugit la jertvenic?” Și au zis Ioav: „Pentru că m-am spăimântat de fața ta și am fugit la Domnul”. Și au trimis Solomon, împăratul, pre Vaneas, feciorul lui Iodae, zicând: „Mergi și-l ucide și-l îngroapă pre el!”

31. Și au venit Vaneas, feciorul lui Io-

dae, la Ioav, în cortul Domnului, și i-au zis lui: „Aceasta zice domnul, împăratul: «Ieși afară!»” Iară Ioav au zis: „Nu voiu ieși afară, ci aici voiu muri!” Și s-au întors Vaneas, feciorul lui Iodae, și au spus împăratului, zicând: „Aceasta au grăit Ioav și acestea mi-au răspuns mie”.

32. Și au zis lui împăratul: „Mergi și fă lui după cum au grăit,* și-l ucide pre el și-l îngroapă, și vei rădica astăzi de la mine și de la casa tatălui meu sângele care în zădar au vărsat Ioav.

33. Și s-au întors sângele nedreptății lui în capul lui, în ce chip au făcut el celor doi oameni, mai drepti și mai buni decât sâne, că i-au ucis pre ei cu sabie, și tatăl meu, David, n-au știut de sângele lor, pre Avenir, feciorul lui Nir, mai-marele oștilor lui Israil, și pre Amesai, feciorul lui Ieter, mai-marele oștilor lui Iuda.

34. Și s-au întors sânghiurile lor în capul lui și în capul seminției lui în veac, iară lui David și seminției lui și casii lui și scaonului lui, să fie pace de la Domnul în veac!”

35. Și s-au suit Vaneas, feciorul lui Iodae, și au năvălit asupra lui și l-au omorât pre el, și l-au îngropat pre el în casa lui, în pustie.

36. Și au pus împăratul pre Vaneas, feciorul lui Iodae, în locul lui preste oaste, și împărăția să oprăvuia (a) în Ierusalim, și pre Sadoc, preotul, l-au pus împăratul preot mare în locul lui Aviatar.

37. Și trimițind împăratul, au chemat pre Semei și i-au zis lui: „Zidește-ți casă în Ierusalim și șezi acolo, și să nu ieși de acolo nicăiera.

38. Și va fi în zioa în carea vei ieși, și vei trece părăul Chedrilor, știind să știi că cu moarte vei muri, sângele tău va fi preste capul tău”. Și l-au giurat pre el împăratul în zioa aceea.

39. Și au zis Semei cătră împăratul: „Bun e cuvântul carele l-ai grăit, doamne al meu, împărate, așa va face robul tău”. Și au șezut Semei în Ierusalim trei ani.

40. Și au fost după trei ani, au fugit doi robi ai lui Semei la Anhis, feciorul lui Maaha, împăratul Ghetei, și s-au spus lui Semei, zicând: „Iată, robii tăi sânt în Ghet”.

41. Și s-au sculat Semei și au înșelat asina sa, și s-au dus în Ghet, la Anhis, să caute pre robii săi, și s-au dus Semei și au adus pre robii săi din Ghet.

42. Și să spusă lui Solomon, zicând că s-au dus Semei din Ierusalim în Ghet și au adus pre robii săi.

43. Și au trimis împăratul și au chemat pre Semei, și au zis cătră el: „Au nu te-am jurat pre Domnul și am mărturisit ție, zicând: «În ce zi vei ieși din Ierusalim și vei merge de-a dreapta sau de-a stânga, știind să știi că cu moarte vei muri?»” Și ai zis mie: «Bun e cuvântul carele auz».

36. (a) Să întărea.

*2 Împă.
3, 27
20, 10

44. Și pentru ce n-ai păzit jurământul Domnului și porunca care am poruncit ție?”

45. Și au zis împăratul către Semei: „Tu ai știut toată răutatea ta, carea o știe inima ta, cum că o ai făcut lui David, tatălui meu, și au întors Domnul răutatea în capul tău.

46. Și împăratul Solomon e binecuvântat și scaonul lui David va sta înaintea Domnului în veac”.

47. Și au poruncit împăratul Solomon lui Vaneas, feciorului lui Iodae, și au ieșit și l-au omorât pre el, și au murit.

CAP 3

Solomon, după ce și-au luat muiare pre fata lui Faraon, în vis ceare înțelepciune, carea o dobândește împreună cu bogăția și cu mărirea, și o arată întâiu în judecata curvelor.

*2 Para.
1, 1

1* **S**i s-au întărit împărăția în mâna lui Solomon, și s-au făcut Solomon ginere lui Faraon, împăratului Eghiptului, și au luat Solomon fata lui Faraon și o au băgat în cetatea lui David până ce au sfârșit el a zidi casa sa, și Casa Domnului întâiu, și zidul împrejurul Ierusalimului, primpregiur.

2. Iară norodul tămâia întru ceale înalte, pentru că nu să zidisă casă numelui Domnului până acum.

3. Și au iubit pre Domnul Solomon, umblând întru poruncile lui David, tatălui său, numai cât în ceale înalte făcea jertvă și tămâia.

4. Și s-au sculat împăratul și au mers în Gavaon să facă jertvă acolo, că era foarte înalt și mare, o mie de arderi de tot au dus Solomon pre jertvenic în Gavaon.

5. Și s-au arătat Domnul lui Solomon noaptea și au zis Domnul către Solomon: „Ceare vreo cearere ție!”

6. Și au zis Solomon: „Tu ai făcut cu robul Tău, David, tatăl meu, milă mare, de au petrecut înaintea Ta întru adevăr și întru dreptate, și cu inimă dreaptă spre Tine, și i-ai păzit lui această milă mare, să dai pre fiul lui pre scaonul lui, precum easte astăzi.

7. Și acum, Doamne Dumnezeul meu, Tu ai dat pre robul Tău în locul lui David, tatălui meu, și eu sânt prunc mic, și nu știu ieșirea mea și intrarea mea.

8. Și robul Tău e în mijlocul norodului Tău, carele l-ai ales norod mult, care nu să poate număra și spune de mulțime ?

2 Para. 1, 10 9. Și să dai robului Tău inimă a auzi și a judeca norodul Tău întru dreptate, ca să cunoască întră bine și întră rău, că cine va putea să judece pre acest norod greu al Tău?”

10. Și au plăcut cuvântul înaintea Domnului, că au cerut Solomon cuvântul acesta.

11. Și au zis Domnul către el: „Pentru că ai cerut de la Mine cuvântul acesta și n-ai cerut zile multe, și n-ai cerut avuție, nici

ai cerut sufletul vrăjmașilor tăi, ci ai cerut înțelepciune, ca să știi face judecată,

12. Iată, am făcut după cuvântul tău și, iată, am dat ție inimă înțeleaptă și înțelegătoare, mai înainte de tine n-au fost om ca tine, și după tine nu să va scula aseamenea ție.

13.* Și ceale ce n-ai cerut am dat ție, și avuție și mărirea, atâta cât n-au fost om aseamenea ție întru împărați în toate zilele tale.

*Împăr.
7, 12 [11]
Mateiu
6, 29 [33]

14. Și de vei umbla în calea Mea, să păzești poruncile Meale și învățăturile Meale, precum au umblat David, tatăl tău, voi înmulți și zilele tale”.

15. Și s-au deșteptat Solomon și au cunoscut că easte vis, și s-au sculat și au mers în Ierusalim, și au stătut înaintea feții jertvenicului împrejurul feții sicriului legii Domnului în Sion, și au adus arderi de tot și au făcut de pace, și au făcut ospăț mare șie și tuturor slugilor sale.

16. Atunci au venit doao muieri curve la împăratul și au stătut înaintea lui.

17. Și au zis o muiare: „Întru mine, doamne al meu, eu și muiarea aceasta am lăcuit într-o casă și am născut într-o casă.

18. Și au fost a treia zi după ce am născut eu, au născut și muiarea aceasta, și eram numai noi amândoao, iară altul, afară de noi amândoao, n-au fost în casă.

19. Și au murit pruncul muierii aceștia noaptea, că au adormit preste el.

20. Și s-au sculat la miiazănoapte și au luat pruncul meu din brațele meale, și roaba ta durmea, și l-au culcat în sinul său și pruncul său cel mort l-au culcat în sânul meu.

21. Și m-am sculat dimineața să-mi aplec pruncul meu și el era mort, și, iată, m-am uitat bine la el dimineața, și nu au fost fiul meu pre carele eu l-am născut”.

22. Și au zis muiarea ceaealaltă: „Ba, ci fiul meu e cel viu, iară fiul tău cel mort”. Și au grăit înaintea împăratului.

23. Și au zis împăratul către eale: „Tu zici că: «Fiul cel viu easte al meu și cel mort easte fiul tău», iară tu zici: «Ba, ci cel viu easte fiul meu și cel mort fiul tău»”.

24. Și au zis împăratul: „Luați o sabie și o aduceți la mine”. Și adusă sabia înaintea împăratului.

25. Și au zis împăratul: „Tăiați în doao pre pruncul cel viu carele sugă, și dați jumătate din el muierii aceștia, iară ceaealaltă jumătate o dați muierii ceialalte”.

26. Și au răspuns muiarea a căriia era fiul cel viu, și au zis către împăratul că i să turburasă pântecile pentru fiul său, și au zis: „Întru mine, doamne, dați ei pruncul, numai cu moarte să nu-l omorâți”. Iară ceaealaltă au zis: „Nici al meu, nici al ei să nu fie, împărțiți-l”.

27. Și au răspuns împăratul și au zis:

„Dați pruncul cel viu muierei ceii ce au zis: «Dați-l ei, numai cu moarte să nu-l omorâți», că aceasta este muma lui”.

28. Și au auzit tot Israilul judecata aceasta carea au judecat împăratul, și s-au temut de fața împăratului, că au văzut că înțelepciunea lui Dumnezeu e întru el ca să facă îndreptare.

CAP 4

Să numără căpeteniile și cei mai mari a lui Solomon, gătirea bucatelor lui, bogățiile, înțelepciunea și pacea, fără grijă împărătea el, și numărul pildelor și a verșurilor lui.

1. i împăratul Solomon împărătea preste Israil.
2. Și aceștia era boiarii lui, Azariia, fiul lui Sadoc, preotul.
3. Eliaf și Ahia, fiii lui Sisa, logofeți, și Iosafat, feciorul lui Ahilud, istoric.
4. Și Vaneas, feciorul lui Iodae, preste oaste, și Sadoc și Aviatar, preoți.
5. Și Azaria, feciorul lui Natan, preste cei ce sta lângă împăratul, și Zavut, feciorul lui Natan, priiatin împăratului.
6. Și Ahisar era deregătoriu casii împăratului, și Elac și Elian, iconomul, și Eliav, feciorul lui Saf, preste moșie, și Adoniram, feciorul lui Avdon, preste biruri.
7. Și Avesalom, doisprăzece ispravnici preste tot Israilul, care da de cheltuială împăratului și casii lui, fieștecare într-un an o lună avea ca să dea ceale de cheltuială.
8. Și acestea sânt numele lor: Veen, fiul lui Or, în muntele lui Efraim, unul.
9. Fiiul lui Dacar în Maches și în Salavin, și în Vetsamis și în Elon, până la Vitenan, unul.
10. Fiiul lui Esdi în Aravot, a lui era Soho și tot pământul lui Ofer.
11. A fiiului Aminadav era tot Neftadorul, Tefat, fata lui Solomon, era lui muiare, unul.
12. Vana, fiiul lui Ahilut, ținea Etaanahul și Maghedonul, și toată casa lui San, cel de la Sesatan supt Esrae, și din Vitean până la Savel-Maula, până la Maever-Lucam.
13. Fiiul lui Naver în Ravotul Galaadului, acesta avea cetățile lui Iair, feciorului lui Manasi în Galaad, a acestuia parte era Ergav în Vasan, șesezeci de cetăți mari zidite și zăvoară de aramă, unul.
14. Ahinadav, fiiul lui Sadoc Maanaim.
15. Ahimaas în Neftalim, și acesta au luat pre Vasemat, fata lui Solomon, muiare, unul.
16. Vaana, feciorul lui Husi, în Asir și în Vaalot, unul.
17. Iosafat, fiiul lui Fuasud, în Isahar.
18. Semei, feciorul lui Ila, în Veniamin.
19. Gaver, feciorul lui Adai, în pământul lui Gad, în pământul lui Sion, împăratul Esevonului, și Og, împăratului Vasanului, și Nasef, unul preste toate care era într-acel pământ.
20. Iuda și Israil, mulți foarte ca năsipul

mării întru mulțime, mâncând și bind și veselindu-să.

21.* Iară Solomon stăpânea întru toate împărățiile, de la râul pământului celor de alt neam și până la hotarale Eghiptului, și aducea lui daruri, și slujea lui Solomon în toate zilele vieții lui. *Sira. 47, 14

22. Iară acesta era prânzul lui Solomon în fieștecare zi, treizeci de cori de făină aleasă, și șesezeci de cori de făină.

23. Zece viței aleși și doaozeci de boi pășcatori, și o sută de oi, afară de cerbi și de căprioare, și de păsări alese și sălbateci.

24. Că el stăpânea preste tot ținutul cel dincoala de râu (de la Tapsa până la Gaza, în toate împărățiile dincolo de râu, și avea el pace despre toate părțile împregiur).

25. Și lăcuia Iuda și Israil fără de frică, fieștecarele supt vița sa și supt smochinul său (a), și de la Dan și până la Virsavee, în toate zilele lui Solomon.

26.* Și avea Solomon patruzeci de mii de cai la cară și doaosprăzece mii de călăreți. *2 Para. 9, 25

27. Și da ceale de cheltuială ispravnicii aceștia împăratului Solomon, după toate poruncile la masa împăratului, fieștecare în luna sa, neschimbând cuvântul.

28. Și orz și paie cailor, și carălor căra la locul unde era să fie împăratul, fieștecarele după rânduiala sa.

29. Și au dat Domnul înțelepciune lui Solomon și înțeleagere multă foarte, și răvărsare inimii, ca nășapul cel de pre lângă mare.

30. Și s-au înmulțit înțelepciunea lui Solomon mai mult decât înțelepciunea tuturor oamenilor celor mai dinainte și mai mult decât înțelepții Eghiptului.

31.* Și au fost mai înțelept decât toți oamenii, și mai înțelept decât Ghetan Ezretineanul și decât Enan și decât Halcad și decât Dardala, feciorii lui Mal, și s-au vestit numele lui în toate neamurile primprejur. *Sira. 47, 15

32. Și au grăit Solomon trei mii de pilde, și era cântările lui cinci mii.

33. Și au grăit de leamne, de la chedrul cel din Livan, și până la isopul carele iasă prin zid, și au grăit de dobitoace și de ceale ce zboară, și de ceale ce să târâsc, și de pești.

34. Și au venit din toate noroadele să auză înțelepciunea lui Solomon, și au luat daruri de la toți împărății pământului, carii auzea de înțelepciunea lui.

CAP 5

Hiram dă lui Solomon tăietori de leamne spre zidirea besearicii, cărora Solomon le dă bucate. Numărul tăietorilor, purtătorilor de greotăți, tăietorilor de pietri și a celor mai mari a lor.

1. i au trimis Hiram, împăratul Tirului, slugile sale la Solomon, că auzisă cum că pre el l-au uns împărat în locul lui David, ta-

25. (a) În cea gre. east: mâncând și bind și veselindu-să.

tălui său, că au iubit Hiram pre David în toate zilele.

2. Și au trimis Solomon la Hiram, zicând:

3. „Tu știi pre tatăl meu, David, că n-au putut să zidească casă numelui Domnului Dumnezeului meu, pentru fața războaielor ce l-au fost încungiurat pre el, până ce i-au dat pre ei Domnul supt talpele picioarelor lui.

4. Și acum m-au odihnit Domnul Dumnezeul meu de toate laturile, nu easte împrotivitoriu, nu easte întâmpinare rea.

5. Și, iată, eu socotesc să zidesc casă numelui Domnului Dumnezeului meu, precum au grăit Domnul Dumnezeu cătră David, tatăl meu, zicând:* «Fiiul tău, pre carele voiu da în locul tău pre scaonul tău, acela va zidi casă numelui Mie».

*2 Împă.
7, 13
1 Paral.
22, 10

6. Și acum, poruncește și să-mi taie leamne din Livan, și, iată, slugile mele împreună cu slugile tale, și plata slujbei tale voiu da ție după toate câte vei zice, că tu știi că la noi nu easte carele să știe tăia leamne, ca sidoneanii”.

7. Și au fost după ce au auzit Hiram cuvintele lui Solomon, s-au bucurat foarte și au zis: „Bine e cuvântat Dumnezeu astăzi, Cel ce au dat lui David fiiu înțelept preste norodul acest mult”.

8. Și au trimis Hiram la Solomon, zicând: „Auzit-am toate pentru care ai trimis la mine, eu voiu face toată voia ta, încât e pentru leamne de chedru și de pin.

9. Slugile mele le vor pogorî pre eale din Livan la mare, eu le voiu pune plute până la locul carele vei trimite la mine, și le voiu pune acolo, și tu le vei lua, ci și tu să faci voia mea, ca să dai pâine casii mele”.

10. Și au dat Hiram lui Solomon chedri și pini după cum au voit.

11. Iară Solomon au dat lui Hiram doazeci de mii de cori de grâu de hrană casii lui și doazeci de mii de vet de untdelemn stors, aceastea da Solomon lui Hiram în tot anul.

*Sus
3, 12

12.* Și Domnul au dat înțelepciune lui Solomon precum au grăit lui, și au fost pace întră Hiram și întră Solomon, și au făcut legătură întră sine.

13. Și au scos împăratul Solomon bir din tot Israilul, și era birul de treizeci de mii de oameni.

14. Și trimitea din ei în Livan zece mii într-o lună, pre rând schimbându-să, o lună era în Livan, și doazeci luni în casa lor, și Adoniram era preste bir.

15. Avea încă Solomon șeptezeci de mii, carii purta povărele, și optzeci de mii, carii tăia pîiatra în munte.

16. Afară de mai-marii ispravnicilor, carii era preste lucruri la Solomon trei mii și șeasă sute de ispravnici preste norod, carii

făcea lucrurile.

17. Și au poruncit împăratul de au adus pietri mari scumpe la temeliia casii și pietri cioplite.

18. Și au cioplit slugile lui Solomon și slugile lui Hiram, și ghevlii, și au gătit pietrile și leamnele în trei ani, ca să zidească casa.

CAP 6

Forma și zidirea besearicii, despre părțile ceale mai alese dinlăuntru și din afară.

1. i s-au făcut în anul patru sute și patruzeci de la ieșirea fiilor lui Israil din Egipt, în anul al patrulea, în luna a doazeci a împărăției împăratului Solomon preste Israil, și au zidit casă Domnului.

*2 Par.
3, 2

2. Și casa care au zidit împăratul Solomon Domnului avea patruzeci de coți în lungimea sa și doazeci de coți lărgimea sa și doazeci și cinci de coți înălțimea sa.

3. Și pridvorul dinaintea besearicii, de doazeci de coți lungimea sa, spre lățimea căsii, și zece coți lărgimea despre fața căsii, și au zidit casa și o au săvârșit pre ea.

4. Și au făcut ferești căsii îngujbite ascunse.

5. Și au făcut preste zidul casii polemari împregiurul besearicii și al oltarului, și au făcut coaste împregiur.

6. Coasta cea dedesupt avea de cinci coți lărgimea sa, și cea din mijloc de șeasă coți lărgimea, și al treilea de șapte coți lărgimea sa, că osibire au făcut casii împregiur din afara casii, ca să nu să lipească de zidurile casii.

7. Și casa când să zidea, cu pietri în colțuri cioplite întregi s-au zidit, și ciocan, săcure și toată unealta de fier nu s-au auzit în casă, când s-au zidit ea.

8. Și ușa coastei ceii dedesupt era supt umărul casii cel drept, și pre treapte strâmbe să suia cea din mijloc, și din cea din mijloc la cea de a treia strașină.

9. Și au zidit casa și o au săvârșit, și au coperit casa cu leături și cu poditură de chedri.

10. Și au zidit blăniș prin toată casa de cinci coți înălțimea ei, și au încleștat închietura cu leamne de chedru.

11. Și au fost cuvântul Domnului cătră Solomon, zicând:

12. „Casa aceasta, carea tu zidești, de vei umbla întră poruncile Meale și vei face judecățile Meale și vei păzi toate poruncile Meale, să te afli întră eale, voiu întări cu tine cuvântul Mie,* carele am grăit cătră David, tatăl tău.

*2 Împă.
7, 16

13.* Și voiu lăcui în mijlocul fiilor lui Israil, și nu voiu părăsi pre norodul meu, Israil”.

17
*1 Par.

14. Și au zidit Solomon casa și o au săvârșit pre ea.

22, 9

15. Și au zidit părății căsii dinlăun-

tru cu leamne de chedru de la pardosala casii, și până la pereți și până la căpriori o au cupțușit, cupțușindu-o cu leamne dinlăuntru, și au cupțușit înlăuntru casii cu scânduri de pin.

16. Și au zidit cei doozeci de coți din marginea zidului, o coastă de la pardoseală până la căpriori, și au făcut dinlăuntru, de la oltariu, zid spre Sfânta Sfintelor.

17. Și de patruzeci de coți era besearica despre fața oltariului.

18. Și cu chedru au cupțușit casa dinlăuntru, și au săpat săpături și frunze întinse tot de chedru, și piatra nu să vedea.

19. Și oltariu în mijlocul casii înlăuntru, ca să pună acolo sicriul legii Domnului.

20. Doozeci de coți lungimea și doozeci de coți lărgimea și doozeci de coți înălțimea, și l-au acoperit cu aur închiiat, și au făcut jertvenic de chedru în preajma feții oltariului și l-au cupțușit cu aur.

21. Și toată casa o au cupțușit cu aur până la sfârșitul a toată casa.

22. Și au făcut în oltariu doi heruvimi de lemn de chiparos de zece coți de mari măsurări.

23. Și de cinci coți aripa unui heruvim, și de cinci coți a dooa aripă a lui, zece coți era de la vârful unei aripi a lui până la vârful ceialalte aripi a lui.

24. Așa era și al doilea heruvim, o măsură și o săvârșire la amândoi.

25. Și înălțimea unui heruvim, de zece coți, așa era și al celui de al doilea heruvim.

26. Și au pus pre amândoi heruvimii în mijlocul casii ceii mai dinlăuntru și au întins aripile lor, și să atingea o aripă de zidul casii, și aripa celuilalt heruvim să atingea de celalalt perete, și aripile lor ceale cătră mijlocul casii să atingea aripă de aripă.

27. Și au cupțușit heruvimii cu aur.

28. Și pre toți pereții casii împregiur săpați au scris cu condeiul heruvimi și finici și frunză întinse pre dinlăuntru și pre din afară.

29. Și pardosala casii o au cupțușit cu aur pre dinlăuntru și pre din afară.

30. Și la ușa oltariului au făcut uși de lemn de aresiet și stâlpii ușilor în cinci muchi.

31. Și dooa uși de lemn de pin, și săpate preste eale heruvim și finicuri și frunză întinse, și le-au cupțușit cu aur, și să pogorea aurul pre heruvim și pre finicuri.

32. Și așa au făcut porții besearicii stâlpi de lemn de archiet în patru dungii.

33. Și dooa uși de leamne de pin, dooa dăraburi, o ușe și țitinile lor, și dooa dăraburi, ușa a dooa carea să învârte.

34. Săpate cu heruvim și finicuri și frunze întinse și poliite cu aur preste săpătură.

35. Și au zidit pridvorul cel mai dinlăuntru cu trei rânduri de cioplite, și rânduri de chedru cioplite primpregiur.

36. Întru al patrulea an s-au pus temeiul Căsii Domnului în luna lui ziu.

37. Și în anul al unsprăzeacelea, în luna lui vul, aceasta e luna a opta, au săvârșit casa cu toate lucrurile ei și cu toate socotealele ei, și o au zidit pre ea în șapte ani.

CAP 7

Polata lui Solomon și a muierii lui, pridvoarele; multe featuri și scumpe unealte ale besearicii.

1. i au zidit Solomon șie casă în treisprăzece ani* și au săvârșit toată casa sa.

*Jos
9, 10

2. Și au zidit casa cu lemn din Livan, și o sută de coți lungimea ei și de cincizeci de coți lărgimea ei și treizeci de coți înălțimea ei, și de trei rânduri de leamne de chedru și umeri de chedru stâlpilor.

3. Și au podit cu chedru casa deasupra pre coastele stâlpilor, și numărul stâlpilor, patruzeci și cinci.

4. Cincisprăzece un rând.

5. Și polemare, trei, și despărțitură preste despărțitură, întreită, și toate ușile și despărțiturile, în patru cornuri pământuite, și de la ușe la ușe, întreit.

6. Și pridvorul stâlpilor, de cincizeci de coți de lung și de cincizeci de coți de lat, împreunate pridvoarele preste fața lor și stâlpi și grosime preste fața lor la pridvare.

7. Și pridvorul scaonelor unde va judeca acolo, pridvorul divanului, și au cupțușit cu leamne de chedru din față până în pod.

8. Și după casa sa în carea ședea, un pridvariu împregiurul acestora cu aseamenea lucrare. Și au zidit casă featei lui Faraon,* pre care o luasă Solomon, aseamenea pridvariului acestuia.

*Sus
3, 1

9. Toate acestea din pietri alese cioplite după măsură, dinlăuntru și din afară, și din temelie până la vârful, și afară la curtea cea mare.

10. Cea întemeiată cu pietri prețuite mari, cu pietri de zece coți și de opt coți.

11. Și deasupra cu pietri prețuite, după această măsură tăiate, și chedrii curții ceii mari împregiur, trei rânduri cioplite și un rând de chedru săpat.

12. Și la curtea Căsii Domnului cea dinlăuntru, și la pridvorul casii.

13. Și au trimis împăratul Solomon în Tir și au luat pre Hiram din Tir.

14. Feciorul unii muieri văduve, și acesta era din neamul lui Neftalim, și tatăl lui, om tiriian, meșter de aramă și plin de meșteșug și de priceapere, și de știință a face tot lucrul de aramă, și s-au dus la împăratul Solomon și au făcut

toate lucrurile.

***Ieremi. 52, 20** 15. Și au vărsat doi stâlpi la pridvorul casii, de optsprăzece coți înălțimea unui stâlp,* și împregiurul de patrusprăzece coți, care încungiura grosimea stâlpului, de patru deagete săpăturile, așa și stâlpul al doilea.

16. Și doao cununi deasupra au făcut să le pună preste capetele stâlpilor vărsătură de aramă de cinci coți înălțimea unei cununi, și de cinci coți înălțimea cununii ceialalte.

17. Și au făcut doao mreji, ca să acopere cununile stâlpilor, și o mreajă la o cunună, și altă mreajă la a doao cunună, și lucru spânzurat doao rânduri de rodii de aramă mrejite, lucru spânzurat, rând preste rând, așa au făcut și la a doao cunună.

18. Și cununile ceale de pre capetele stâlpilor era lucru de crin lângă pridvor de patru coți.

19. Și polimari preste amândoi stâlpii, și deasupra coastelor bold, și de rodii doao sute de rânduri preste căpețea a doao.

20. Și s-au pus stâlpii pridvorului besearicii, și au pus un stâlp, și au numit numele lui Iacum, și au pus stâlpul al doilea, și au numit numele lui Voloz.

21. Și preste capetele stâlpilor lucru de crin, și s-au săvârșit lucru stâlpilor.

22. Și au făcut mare vărsată, zece coți din buza dincoace până la buza dincolo a ei, rătund împregiur, cinci coți înălțimea ei, și usna carea o împregiura pre ea, de treizeci de coți.

***2 Para. 4, 2** 23.* Și zascuri dedesuptul buzei ei împregiura pre ea de zece coți, ca să razeme marea împregiur, doao rânduri de zascuri vărsate la topitoriul lor.

24. Și doisprăzece boi dedesuptul mării, trei căutând spre miazănoapte, și trei căutând spre mare, și trei căutând spre amiază, și trei căutând spre răsărit, și marea preste ei deasupra, și toate dosurile lor cătră păreate.

25. Și grosimea ei de un pumn, și usna ei ca un lucru de usnă de păhar, odraslă de crin, doao mii de hoi încăpea.

26. Și au făcut zece temeuri de aramă, cinci coți lungimea unui temeiu, și patru coți lărgimea lui, și șease coți înălțimea lui.

27. Și acest lucru al temeiurilor era închiat întru eale și închiat în mijlocul celor ieșite afară.

28. Și pre închieturile lor întru ceale ieșite afară, lei și boi și heruvimi, și la ceale ieșite afară, așa și deasupra și dedesuptul leilor, și al boilor locuri, lucruri de pogorâre.

29. Și patru roate de aramă la un temeiu și osiile de aramă, și patru părți ale lor, și umerii lor dedesuptul scaldătorilor, și umerile vărsate de laturea omului zăcând.

30. Și gura ei dinlăuntru de căpețea, și înălțimea un cot, și gura ei rătundă, făptură așa de un cot și jumătate, și pre gura ei săpături, și închegăturile lor în patru muchi, nu rătunde.

31. Și patru roate supt închieturi, și mâni (a) în roate la temeiu, și înălțimea unei roate de un cot și jumătate.

32. Și lucru roatelor, lucru ca roatele carului, mânilor lor și umerii lor și lucrătura lor, toate vărsate.

33. Și patru umeri pre ceale patru unghiuri ale unui temeiu, din temeiu umerii lui.

34. Și pre capul temeiului, rătunzite împregiur de o jumătate de cot de mare pre capul temeiului, și începătura mânilor lui și închieturile lui, și să deșchidea la începăturile mânilor lui.

35. Și închieturile lui, heruvim, și lei și finicuri stând, țiindu-să fieștecare după fața sa, pre dinlăuntru și primpregiur.

36. Întru acest chip au făcut toate ceale zece temeuri, o rânduială și o măsură la toate.

37. Și au făcut zece vase de aramă, patruzeci de hoi închepea într-un vas, cu măsură de patru coți, un vas preste un temeiu la ceale zece temeuri.

38. Și au pus ceale zece temeuri, cinci la umărul casii de-a dreapta despre răsărit, și cinci la umărul casii de-a stânga, și marea la umărul casii de-a dreapta despre răsărit, de laturea răsăritului.

39. Și au făcut Hiram căldările și tigăile și blidele, și au sfârșit Hiram a face toate lucrurile care au făcut împăratului Solomon în Casa Domnului.

40. Stâlpii cei doi și cununile stâlpilor ceale doao, pre capetele stâlpilor, și mrejile ceale doao, ca să acopere amândoao cununile ciopliturilor, ceale ce sânt preste stâlpi.

41. Și rodii cei patru sute la amândoao mrejile, doao rânduri de rodii la o mreajă, să acopere amândoao cununile preste amândoi stâlpii.

42. Și temeiurile ceale zece, și oaole ceale zece preste temeuri.

43. Și marea cea una și boii cei doisprăzece dedesuptul mării.

44. Și căldările și tigăile și blidele, și toate vasăle câte au făcut Hiram împăratului Solomon, Casii Domnului, și stâlpii cei patruzeci și opt ai casii împăratului și ai Căsii Domnului.

45. Toate lucrurile împăratului câte au făcut Hiram au fost tot de aramă, nu era cumpănitură arămii din care toate aceastea s-au făcut, că era multă foarte, și nu să putea cumpăni arama din carea au făcut.

46. În ținutul Iordanului le-au vărsat împăratul, în pământ cleios, întră Sohot și întră Gheira.

31. (a) Osii.

47. Și au dat împăratul Solomon toate vasăle, iară de mulțime multă foarte nu era cumpănitură arămii.

48. Și au făcut Solomon toate unealtele în Casa Domnului, jertvenicul cel de aur și masa pre care stau pâinile punerii-înainte, de aur.

49. Și sfeșnicile cinci de-a dreapta și cinci de-a stânga dinaintea feții oltariului, care-s din aur închiiate, și candilele și luminătoarele și mucările de aur.

50. Și pragurile și zăvoarale și păharale și blidele și cădealnițele de aur închiiate, și țifinile ușilor casii ceii mai dinlăuntru a Sfintei Sfintelor, și ușile casii besearicii de aur.

2 Para. 5, 1 51. Și s-au plinit tot lucrul Casii Domnului carele l-au făcut Solomon, și au băgat Solomon înlăuntru sfintele lui David, tatălui său, și toate sfintele lui Solomon, argintul și aurul și vasăle, le-au dat la vistieriile Căsii Domnului.

CAP 8

După ce s-au dus sicriul înlăuntru, s-au sfințit besearica, umplându-să de nuor. Solomon, după lungă rugăciune, blagoslovește norodul. Numărul boilor și al oilor ce s-au jertvit spre această prăznuire.

2 Para. 5, 2 1.

i au fost deaca au săvârșit Solomon a zidi Casa Domnului și casa sa, după doazeci de ani, atunci au adunat împăratul

Solomon pre toți bătrânii lui Israil în Sion, ca să aducă sicriul legii Domnului din cetatea lui David, aceasta easte Sionul.

2. În luna lui atanin.

3. Și au rădicat preoții sicriul.

4. Și cortul mărturiei și vasăle ceale sfinte, care era în cortul mărturiei. (a)

5. Iară împăratul și tot Israilul mergea înaintea sicriului, jertvind oi și boi fără de număr.

6. Și au băgat preoții sicriul legii Domnului la locul lui în oltariul casii, în Sfintele Sfintelor, supt aripile heruvimilor.

7. Că heruvimii era cu aripile întinsă preste locul sicriului și acoperea heruvimii preste sicriiu și preste sfintele lui deasupra.

8. Și covârșea ceale sfinte, și să vedea capetele celor sfințite din ceale sfinte înaintea oltariului, și nu să vedea afară, și au fost acolo până în zioa aceasta.

Ieșire 34, 27 Evrei 9, 4 9. Nu era în sicriiu, fără numai ceale doao table de piatră, tablele legii, care le-au pus acolo Moisi în Horiv, când au făcut legătură Domnul cu fiii lui Israil, când ieșea ei din pământul Eghiptului.

4. (a) În Bibl. cea veachie easte: 1. Atunci adună împăratul Solomon pre toți bătrânii lui Israil și pre toți boiarii fealiurilor, domnii semințiilor fiilor lui Israil, cătră împăratul Solomon în Ierusalim, ca să aducă sicriul făgăduinții Domnului din cetatea lui David. Acesta e Sionul.

10. Și au fost deaca au ieșit preoții din cel sfânt,* nuor au umplut Casa Domnului.

*Ieșire

11. Și nu putea preoții să stea să slujească de fața norului, că umplușă mărirea Domnului Casa Domnului.

40, 32 Numer. 9, 15

12. Atunci au zis Solomon:* „Domnul au zis că lăcuiaște în negură.

*2 Para. 6, 1

13. Și eu am zidit casă numelui Tău, sfântă Ție și gata ca să șezi și să lăcuiești Tu întru ea în veaci”.

14. Și au întors împăratul fața sa și bine au cuvântat împăratul pre tot Israilul, și toată adunarea lui Israil sta.

15. Și au zis: „Bine e cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil astăzi, Cel ce au grăit cu gura pentru David, tatăl meu, și în mâinile Lui au plinit, zicând:

16. «Din zioa în care am scos pre norodul Mieu, Israil din Eghipt, nu am ales cetate nici într-un neam de a lui Israil, ca să zidească casă, în care să fie numele Mieu acolo, ci am ales în Ierusalim ca să fie numele Mieu acolo, și am ales pre David, ca să fie povățuitoriu preste norodul Mieu, Israil».

17. Și* au fost în inimă lui David, tătâne-mieu, să zidească casă numelui Domnului Dumnezeului lui Israil.

*2 Împă. 7, 5

18. Și au zis Domnul cătră David, tatăl meu: «Pentru că ai socotit întru inima ta ca să zidești casă numelui Mieu, bine ai făcut că ai socotit cu inima ta aceasta.

19. Însă tu nu vei zidi casa, ci fiiul tău, carele va ieși din coapsele tale, acesta va zidi casă numelui Mieu».

20. Și au rădicat Domnul cuvântul Său, carele l-au grăit, și m-am sculat eu în locul lui David, tatălui meu, și am șezut pre scaonul lui Israil, după cum au grăit Domnul, și am zidit casă numelui Domnului Dumnezeului lui Israil.

21. Și am așezat acolo loc sicriului, în carele easte legătura Domnului, carea o au făcut Domnul cu părinții noștri, când i-au scos pre ei din pământul Eghiptului”.

22. Și au stătut Solomon înaintea feții jertvenicului Domnului, în preajma a toată adunarea lui Israil, și și-au tins mâinile sale la ceriu și au zis:

23. „Doamne Dumnezeul lui Israil, nu easte Dumnezeu precum Tu în ceriu, sus, și pre pământ, jos, Cel ce păzești legătură și milă robului Tău, celui ce umblă înaintea Ta cu toată inima sa.

24. Cel ce ai păzit robului Tău, lui David, tătâne-mieu, și ai grăit cu gura Ta și cu

2. În luna lui anin, la praznic, aceasta easte luna a șeaptea.

3. Și au venit toți bătrânii.

4. Și rădicară preoții sicriul și cortul mărturiei, și toate vasele ceale sfinte, ceale din cortul mărturiei.

mâinile Tale ai săvârșit, precum easte astăzi.

*2 Împă.
7, 12

25. Și acum, Doamne Dumnezeu lui Israil, păzește robului Tău, lui David, tatălui meu, ceale ce ai grăit lui, zicând: * «Nu să va lua om de la fața Mea, carele să șadă pre scaonul lui Israil, numai de vor păzi fiii tăi căile sale, ca să umble înaintea Mea în ce chip ai umblat tu înaintea Mea».

26. Și acum, Doamne Dumnezeu lui Israil, să să adevereaze cuvântul Tău lui David, tatălui meu.

27. Că de acum cu adevărat va lăcui Dumnezeu cu oamenii pre pământ? De vreme ce ceriul și ceriul ceriului nu sânt destul Ție, în ce chip casa aceasta, carea o am zidit numelui Tău?

28. Deci, caută spre rugăciunea mea și spre cearerea mea, Doamne Dumnezeu lui Israil, ca să auzi cearerea și rugăciunea, cu carea să roagă robul Tău înaintea Ta, cătră Tine, astăzi.

*2 Leag.
12, 11

29. Să fie ochii Tăi deșchiși spre casa aceasta zioa și noaptea, spre locul de carele ai zis: * «Fi-va numele Mieui acolo», ca să auzi rugăciunea cu carea să roagă robul Tău în locul acesta.

30. Și să ascuți cearerea robului Tău și a norodului Tău, Israil, oricâte vor ceare în locul acesta, și Tu să auzi în locul lăcuinței Tale în ceriu, și să faci, și milostiv să fii.

31. Oricâte va greși fieștecare deaproapelui său și va lua preste sine blăstăm cu care s-au blăstămat pre sine, și va veni și să va mărturisi înaintea jertvenicului Tău în casa aceasta,

32. Și Tu să-l ascuți din ceriu, și să faci și să judeci pre norodul Tău, Israil, și să răsplătești celui ce face fărădeleage, să-i dai calea lui în capul lui, și să îndreptezi pre cel drept, să-i dai lui după dreptatea lui.

33. Când va cădea norodul Tău, Israil, înaintea vrăjmașilor, pentru că au păcătuit înaintea Ta, și să vor întoarce și să vor mărturisi numelui Tău, și să vor ruga și vor ceare iertăciune în casa aceasta,

34. Și Tu să-i auzi pre ei din ceriu, și milostiv să fii spre păcatele norodului Tău, Israil, și să-i întorci pre ei la pământul care l-ai dat părinților lor.

35. Când să va închide ceriul și nu va ploa, pentru că au păcătuit înaintea Ta, și să vor ruga spre locul acesta, și să vor mărturisi numelui Tău, și să vor întoarce de la păcatele sale când vei smeri pre dânșii,

36. Să-i ascuți din ceriu și milostiv să fii păcatelor robului Tău și norodului Tău, Israil, și să le arăți lor calea cea bună, pre carea să umble, și să dai ploaie pre pământul Tău, carele l-ai dat moștenire norodului Tău.

37. Când va fi foamete, au moarte, au arsură, au omidă, au pălitură, și când îl

va năcăji pre el vrăjmașul lui în vreo cetate de ale lui, toată întâmplarea, toată durearea,

38. Toată rugăciunea și toată cearerea carea va face fieștece om, cum va cunoaște fieștecarele rana inimii lui și va tinde mâinile sale spre casa aceasta,

39. Tu să-i ascuți din ceriu, din lăcașul Tău cel sfânt, și milostiv să fii, și să faci și să dai omului după toate căile lui, precum vei cunoaște inima lui, că Tu sângur știi inima tuturor fiilor oamenilor,

40. Ca să se teamă de Tine în toate zilele, în care trăiesc pre pământul care l-ai dat părinților noștri.

41. Și celui străin, care nu easte din norodul Tău acesta, Israil, și va veni din pământ de departe pentru numele Tău,

42. Că vor auzi numele Tău cel mare, și mâna Ta cea tare, și brațul Tău cel înalt, și vor veni și să vor ruga la locul acesta,

43. Tu să-l ascuți din ceriu, din lăcașul Tău cel sfânt, și să faci după toate câte te va ruga cel străin, ca să cunoască toate noroadele numele Tău și să se teamă de Tine, ca și norodul Tău, Israil, și să cunoască cum că numele Tău s-au chemat preste casa aceasta, care am zidit.

44. Când va ieși norodul Tău la războiu asupra vrăjmașilor săi în calea pre care vei trimite pre ei, și să vor ruga întru numele Domnului pre calea cetății aceștii care o ai ales și a casii carea o am zidit numelui Tău,

45. Și Tu să ascuți din ceriu rugăciunea lor și cearerea lor și să-i îndreptezi pre ei.

46. Când vor greși Ție,* că nu easte om carele să nu greșească, și vei bate pre ei, și-i vei da pre ei înaintea vrăjmașilor, și-i vor robi pre ei cei ce robesc, în pământ departe sau aproape,

47. Și să vor pocăi cu inima sa în pământul în care s-au dus robi, și să vor întoarce, și să vor ruga Ție în pământul robiei lor, zicând: «Greșit-am, nelegiuit-am, strâmbătate am făcut»,

48. Și să vor întoarce la Tine cu toată inima lor și cu tot sufletul lor în pământul vrăjmașilor lor, unde i-ai mutat pre ei, și să vor ruga cătră Tine pre calea pământului lor, carele l-ai dat părinților lor, și a cetății carea o ai ales, și a casii carea o am zidit numelui Tău,

49. Să ascuți din ceriu, din lăcașul Tău cel sfânt, rugăciunea lor și cearerea lor, și să faci dreptatea lor,

50. Și milostiv să fii nedreptăților lor, care au greșit Ție, și toate urgisirile lor cu care Te-au urgisit, și să-i faci pre ei să afle îndurare înaintea celor ce i-au robit pre ei, și să le fie milă de ei,

51. Că norodul Tău și moștenirea Ta sânt, pre carii i-ai scos din pământul Eghiptului, din cuptoriul cel de fier.

*2 Para.
6, 36
Eclisia.
7, 21
1 Ioan
1, 8

52. Să fie ochii Tăi și urechile Tale deschisă spre rugăciunea robului Tău, și spre rugăciunea norodului Tău, Israil, ca să-i ascuți pre ei întru toate care să vor ruga Ție.

53. Că Tu i-ai ales pre ei moștenire Ție din toate noroadele pământului, precum ai grăit prin mâna robului Tău, Moisi, când ai scos Tu pre părinții noștri din pământul Eghiptului, Doamne, Doamne!”

54. Atunci au grăit Solomon pentru casă, după ce au sfârșit a o zidi pre ea: „Soarele l-au arătat în ceriu, Domnul au zis, Cel ce lăcuiaște în negură: «Zideazăte casă Mie», casă cuvioasă Ție, ca să lăcuiești întru înnoire”. Au nu aceasta este scrisă în Cartea Cântării?

55. Și au fost după ce au sfârșit Solomon a să ruga cătră Domnul toată rugăciunea și toată cearerea aceasta, și s-au sculat de la fața jertvenicului Domnului, unde era înge-nunchiat pre genunchii săi și mâinile sale întinsă spre ceriu.

56. Și au stătu și bine au cuvântat pre toată adunarea lui Israil, cu glas mare, zicând:

57. „Bine e cuvântat Domnul astăzi, Cel ce au dat odihnă norodului Său, Israil, după toate câte au grăit, și au rămas neplinit nici un cuvânt din toate cuvintele ceale bune, care au grăit prin mâna lui Moisi, robul Tău.

58. Fie Domnul Dumnezeu nostru cu noi, precum au fost cu părinții noștri, să nu ne lasă pre noi, nici să se întoarcă de cătră noi.

59. Ci să pleace inimile noastre cătră Sine, ca să umblăm întru toate căile Lui și să păzim toate învățăturile Lui și poruncile Lui și îndreptările Lui, care au poruncit părinților noștri.

60. Și să fie cuvintele acestea, cu care m-am rugat înaintea Domnului Dumnezeu nostru astăzi, apropiindu-să cătră Domnul Dumnezeu nostru zioa și noaptea, ca să facă dreptate robului Tău, și dreptate norodului Tău, Israil, cuvântul zilii în zioa Lui,

61. Ca să cunoască toate noroadele pământului că Domnul Dumnezeu acesta e Dumnezeu, și nu easte altul.

62. Și să fie inimile noastre deplin cătră Domnul Dumnezeu nostru, și curat să umblăm întru rânduiialele Lui, și să păzim poruncile Lui ca în zioa aceasta”.

63. Și împăratul și toți fiii lui Israil au jertvit jertvă înaintea Domnului.

64. Și au junghiat împăratul Solomon jertvele ceale de pace, care s-au jertvit Domnului, doazeci și doazeci de mii de boi și o sută și doazeci de mii de oi, și au sfințit Casa Domnului împăratul și toți fiii lui Israil.

65. În zioa aceea, sfințit-au împăratul mijlocul pridvorului, carele era înaintea feții Casii Domnului, pentru că au făcut acolo ardere de tot, și jertvele și grăsimile ceale

de pace, că jertvenicul cel de aramă dinaintea Domnului era mic de nu putea cuprinde arderea de tot, și darul, și jertvele ceale de pace.

66. Și au făcut Solomon sărbătoare în zioa aceea, și tot Israilul cu el adunare mare, de la intrarea Imatului până la râul Eghiptului, înaintea Domnului Dumnezeului nostru, șapte zile și șapte zile, patrusprăzece zile.

67. Și în zioa a opta au slobozit norodul și bine au cuvântat pre împăratul, și s-au dus fieștecarele la lăcașurile sale veaseli și cu inimă bună pentru bunătățile care au făcut Domnul lui David, robului Său, și lui Israil, norodului Său.

CAP 9

Arătându-Să Domnul a doao oară lui Solomon, îi poruncește să ție poruncile Lui, adăogând amenințare de nu le va ținea. Solomon zideazăte mai multe cetăți; neamurile și le supune supt dajde: și trimițind corabie în Sofira, mult aur au adus.

1. i au fost după ce au sfârșit Solomon a zidi Casa Domnului și casa împăratului, și toate lucrurile lui Solomon câte au vrut să facă.

2. Și S-au arătat Domnul lui Solomon a doao oară,* precum S-au arătat în Gavaon. *Sus

3. Și au zis cătră el: „Auzit-am glasul rugăciunii tale și a cearerii tale, cu care te-ai rugat înaintea Mea, și am făcut ție după toată rugăciunea ta, sfințit-am casa aceasta, care o ai zidit, ca să se pună numele Mieu acolo, în veac, și vor fi ochii Miei acolo și inima Mea în toate zilele. 3, 5
2 Paral.
7, 12

4. Și tu, de vei umbla înaintea Mea, precum au umblat David, tatăl tău, cu inimă curată și cu dreptate, ca să faci toate câte am poruncit lui, și de vei păzi rânduiialele Meale și poruncile Meale,

5.* Voiu pune scaonul împărăției tale preste Israil în veac, precum am grăit lui David tătâne-tău, zicând: «Nu să va lua o povă-tuitoriu întru Israil!» *2 Împă.
7, 12
16

6. Iară de, întorcându-vă, vă veți întoarce voi, și fiii voștri de la Mine, și nu veți păzi poruncile și rânduiialele Meale, care le-au dat Moisi înaintea voastră, ci veți merge și veți sluji la dumnezăi străini și vă veți închina lor,

7. Voiu lua pre Israil de pre pământul carele am dat lor, și casa aceasta, carea o am sfințit numelui Mieu, o voiu lăpăda de la fața Mea, și va fi Israil de pildă și de poveaste la toate neamurile.

8. Și casa aceasta va fi înaltă, tot cel ce va trece pre lângă ea să va minuna, și va șuiera, și va zice:* «Pentru ce au făcut Domnul așa pământului acestuia și casii aceștia?» *2 Leage
29, 24

9. Și vor zice: «Pentru că au părăsit pre Domnul Dumnezeu lor, Cel ce au scos pre Ieremia
28 [22], 8

părinții lor din pământul Eghiptului, din casa robiei, și s-au lipit de dumnezăi străini și s-au închinat lor și au slujit lor, pentru aceea au adus Domnul preste ei tot răul acesta»”.

10. Și au fost după doazeci de ani, în carii au zidit Solomon ceale doazeci de case, Casa Domnului și casa împăratului.

11. Iară Hiram, împăratul Tirului, dăruisă pre Solomon cu leamne de chedru și cu leamne de pin, și cu aur, după toată voia lui, atunci, împăratul Solomon au dat împăratului Hiram doazeci de cetăți în pământul Galileii.

12. Și au ieșit Hiram din Tir și au mers în Galilea să vadă cetățile, care Solomon le-au dat lui, și nu i-au plăcut lui și au zis:

13. „Ce sânt cetățile aceastea, care mi-ai dat mie, o, frate?” Și le-au numit pre eale Hotar până în zioa de astăzi.

14. Și dădusă Hiram lui Solomon o sută și doazeci de talanți de aur.

15. Aceasta au fost pricina birului care l-au poruncit împăratului Solomon ca să zidească Casa Domnului și casa sa, și zidul Ierusalimului, și marginea, ca să îngrădească îngrădirea cetății lui David și zidul Ierusalimului și Asorul și Maghedul și Gazerul.

16. Faraon, împăratul Eghiptului, s-au suit și au luat Gazerul, și l-au ars cu foc, și pre hananeul ce lăcuia în cetate l-au omorât și l-au dat pre el Faraon zeastre featei sale, muierii lui Solomon.

17. Și Solomon au zidit Gazerul și Vetonul cel de jos.

18. Și Valaadul și Tamorul în pustie.

19. Și toate cetățile ceale tari, care era lui Solomon, și toate cetățile carălor și toate cetățile călăreților, și orice lucru au plăcut lui Solomon a zidi în Ierusalim și în Livan, și în tot pământul domniei lui.

20. Tot norodul cel rămas din heteu și din amoreu și din eveu și din evuseu și din ghergheseu, carii nu era din fiii lui Israil.

21. Feciorii lor cei rămași în pământ după dânșii, pre carii nu putea fiii lui Israil să-i surpe pre ei, i-au adus pre ei Solomon supt dajde până în zioa de astăzi.

22. Iară din fiii lui Israil n-au pus Solomon la lucru, că aceștia era oamenii cei războinici, și slugi lui, și boiari și domni, și mai-mari preste carăle lui și preste călăreții lui.

23. Și era mai-mari preste lucrurile lui Solomon puși cincisute și cincizeci, carii porunca norodului care făcea lucrul.

1 Par. 8, 11 24. Iară fata lui Faraon s-au suit din cetatea lui David în casa sa, care i-au zidit ei, atunci au zidit Melo.

25. Și aducea Solomon de trei ori în an arderi de tot și jertvă de pace pre jertvenicul care l-au zidit Domnului, și au tămâiat preste dânsul înaintea Domnului, și au săvârșit casa.

26. Și au făcut împăratul Solomon corabie în Gasionul Gaverului, carele easte lângă Elat, la marginea mării ceii dinapoi, în pământul Edomului.

27. Și au trimis Hiram în corabie din slugile sale oameni corăbiiari, carii știa umbra pre mare, cu slugile lui Solomon.

28. Și au venit la Sofira, și au luat de acolo patru sute și doazeci de talanți de aur, și i-au dus împăratului Solomon.

CAP 10

Împărăteasa Sava au venit la împăratul Solomon, carea mirându-să de înțelepciunea lui, de mărire și de stăpânire, dând și primind mari daruri, s-au dus; multă dajde și aur ia Solomon de airea: sulite, platoșe și scaon mare face; mari și scumpe unealte are în case, în căruțe și în cai, în prisosirea argintului și a chedrilor.

1.* i împărăteasa Sava au auzit numele lui Solomon și numele Domnului, și au venit să ispitească pre Solomon cu cuvinte ascunse.

*2 Para. 9, 1 Mateiu 12, 42 Luca 11, 31

2. Și au venit în Ierusalim cu puteare grea foarte și cu cămile care purta aromate și aur mult foarte și piază scumpă, și au intrat la Solomon și i-au grăit lui toate câte era în inima sa.

3. Și i-au spus ei Solomon toate cuvintele ei, n-au fost ascuns cuvânt de cătră împăratul, carele să nu-l fie spus ei.

4. Și au văzut împărăteasa Sava toată înțelepciunea lui Solomon și casa carea o au zidit.

5. Și mâncările lui Solomon și șederea slugilor lui și rânduiala slujitorilor lui și îmbrăcămintea lui și păharnicii lui și arderea cea de tot a lui, care o aducea în Casa Domnului, și s-au făcut afară de sâne.

6. Și au zis cătră împăratul Solomon: „Adevărat easte cuvântul care l-am auzit în pământul meu de cuvântul tău și de înțelepciunea ta.

7. Și n-am crezut celor ce-mi grăia mie până când am venit și au văzut ochii miei, și, iată, nici jumătate nu mi s-au povestit mie, întreci cu înțelepciunea și cu bunătatea veastea carea o am auzit în pământul meu.

8. Fericite muierile tale, fericite slugile tale, carii stau înaintea ta pururea, cei ce aud toată înțelepciunea ta.

9. Fie Domnul Dumnezeuul tău binecuvântat, Cel ce bine au voit întru tine, ca să te dea pre tine pre scaonul lui Israil, căci au iubit Domnul pre Israil să-l întărească în veaci și te-au pus pre tine împărat preste ei, ca să faci judecată dreaptă întru judecățile lor”.

10. Și au dat lui Solomon o sută și

doao zeci de talanți de aur și aromate multe foarte și piatră scumpă, n-au mai venit după aromatele acelea atâta mulțime cât au dat împărăteasa Sava împăratului Solomon.

2 Para. 11. Și corabiia lui Hiram, carea aducea aurul din Sofira, au adus leamne cioplite multe foarte și piatră scumpă.

12. Și au făcut împăratul leamnele ceale cioplite propteale Casii Domnului și casii împăratului, și alăută cântăreților și copze, n-au fost venit leamne cioplite ca acelea pre pământ, nici s-au mai văzut undeva până în zioa de astăzi.

13. Și împăratul Solomon au dat împărăteasei Savei toate câte ea au vrut și câte au cerut, afară de toate care i-au dat ei prin mâna împăratului Solomon.

14. Și s-au întors și au venit în pământul său ea și toate slugile ei.

15. Și era cumpănitura aurului ce vinea lui Solomon într-un an șeaze sute șeazezeci și șeaze de talanți de aur.

16. Afară din birul celor supuși și al neguțătorilor ce neguțetorea, și al tuturor împăraților celor dincolo (a) și al domnilor pământului.

17. Și au făcut împăratul Solomon trei sute de sulite de aur bătute, trei sute de auri era pre o sulită.

18. Și trei sute de platoșe de aur bătute, trei taleri de aur era la o platoșe, și le-au dat împăratul la casa cea de lemn din Livan.

19. Și au făcut împăratul Silon scaon de elefant mare și l-au ferecat cu aur lămurit.

20. Șeaze treapte era la scaon și săpătură de viței dindărăptul scaonului, și mâni de o parte și de alta la scaonul șederii, și doi lei stând lângă mâni.

21. Și doisprăzece lei stând acolo la ceale șeasă treapte de o parte și de alta, și nu s-au făcut așa la toată împărăția.

22. Și toate vasele ceale de Solomon făcute era de aur, și vasăle din care să spăla era de aur, și toate vasele casii de lemn din Livan era cu aur închiiate, nu era argint, că argintul nu era băgat în samă în zilele lui Solomon.

23. Că corabie de Tarsis avea împăratul Solomon pre mare cu fiii lui Hiram, în trei ani vinea împăratului de la Tarsis o corabie cu aur și cu argint și cu dinți de elevant și cu măiemuțe și cu pietri cioplite și necioplite.

24. Și s-au mărit Solomon mai mult decât toți împărații pământului cu avuție și cu înțelepciune.

25. Și toți împărații pământului căuta fața lui Solomon, ca să audă înțelepciunea lui, carea i-au dat Domnul în inima lui.

*2 Para. 1, 14

26.* Și îi aducea fieștecarele darurile sale, vase de aur și de argint și haine, miro-

16. (a) Dincolo de Eufrata.

denii și aromate și cai și mușcoi din an în an.

27. (Și au adunat Solomon cară și călăreți). Și avea Solomon patru mii de iape la cară și doasprăzece mii de călăreți, și i-au pus în cetățile carălor, și cu împăratul în Ierusalim.

28. Și au făcut împăratul de era aurul și argintul ca pietrele de mult, și chedrii ca sicomorii cei de pre șes de mulți.

29. Și să aducea cai lui Solomon din Egipt și din Tecue, că neguțătorii împăratului lua din Tecue în schimb.

30. Și să suia ieșitul din Egipt carul pentru o sută de arginți, și calul pentru o sută și cincizeci de arginți, și așa tuturor împăraților Hetemului și împăraților Siriei, prin mâna celor ce ieșea.

CAP 11

Solomon, luându-și multe muieri de alt neam, îl abat la închinarea idolilor lor, pre care mâniindu-Să Domnul, îi rădică vrăjmași pre Ader Idumeul, pre Rezon și Ierovoam, căruia prin prorocul Ahia îi făgăduiaște împărăția lui Israil, lăsând un neam fiului lui Solomon; moare Solomon, după patruzeci de ani a împărăției sale, căruia urmează fiul său, Rovoam.

1. i împăratul Solomon* era iubitoriu de muieri, și au luat muieri de alt neam multe și pre fata lui Faraon, moaviteance, amaniteance, siriiance și idomeance și sidoneance și heteance și amoreance.

2. Din neamurile din care au oprit Domnul pre fiii lui Israil:* „Ca să nu intrați la eale și să nu între la voi, ca să nu să abată inimile voastre după idolii lor”, la acelea s-au lipit Solomon a le iubi.

3. Și avea el muieri stăpâne șapte sute și țititoare, trei sute, și i-au plecat muierile inima lui.

4. Și au fost în vremea bătrânețelor lui Solomon, muierile au abătut inima lui Solomon după alți dumnezăi, și n-au fost inima lui deplin cu Domnul Dumnezeul lui, ca inima lui David, tatăl lui.

5. Și au mers Solomon după Astart, urâciu-neia sidoneanilor, și după împăratul lor, idolul fiilor lui Amon.

6. Și au făcut Solomon rău înaintea Domnului și n-au umblat după Domnul ca David, tatăl său.

7. Atunci au zidit Solomon înalt lui Hamos, idolului lui Moav, în muntele cel despre fața Ierusalimului, și împăratului lor, idolului fiilor lui Amon, și Astartei, urâciunei sidoneanilor.

8. Și așa au făcut tuturor muierilor lui, celor de alt neam, care tămâia și jertvea idolilor.

9. Și s-au mâniaat Domnul pre Solomon, pentru că s-au abătut inima lui de la Domnul Dumnezeul lui Israil,* Cel ce S-au arătat lui

*2 Leage
17, 17
Sirah
47, 21

*Ieșire
34, 16

*Sus
9, 2

de doao ori.

10. Și i-au poruncit lui (de doao ori) pentru cuvântul acesta, ca nicidecum să nu meargă după alți dumnezei, ci să păzască și să facă cealea ce i-au poruncit lui Domnul Dumnezeu.

11. Și au zis Domnul cătră Solomon: „Pentru că ai făcut aceastea, și n-ai păzit poruncile Meale și rânduiialele Meale, care am poruncit ție, rumpând în doao, voiu rumpe împărăția ta din mâna ta, și o voiu da pre ea robului tău.

12. Ci în zilele tale nu voiu face aceasta pentru David, tatăl tău, din mâna fiiului tău o voiu lua.

13. Însă nu voiu lua împărăția toată, un schiptru voiu da fiiului tău pentru David, robul Mieu, și pentru Ierusalim, cetatea carea o am ales”.

14. Și au rădicat Domnul împrotivnic lui Solomon pre Ader Idumeul, din sãmânța împărăției din Idumeea.

2 Împă. 15. Și au fost când au pierdut David pre 8, 14 Edom, și au mers Ioav, mai-marele oștilor, să îngroape pre cei uciși, au tăiat toată partea bărbătească în Idumeea.

16. Că șease luni au șezut acolo Ioav și tot Israilul în Idumeea, până ce au pierdut pre tot bărbatul din Idumeea.

17. Și au fugit Ader, el și toți bărbații Idumeii din slugile tătâne-său împreună cu el, și au intrat în Eghipt, și Ader, prunc mic.

18. Și s-au sculat oamenii din cetatea Madiamului și au venit în Faran, și au luat oameni cu sine și au venit la Faraon, împăratul Eghiptului, și au intrat Ader la Faraon, și au dat lui casă, și pâne i-au rânduit lui, și pământ i-au dat lui.

19. Și au aflat Ader har înaintea lui Faraon foarte, și i-au dat lui muiare pre sora muierei sale, pre sora Techeminii cea mai mare.

20. Și i-au născut sora Techeminii lui Ader pre Ganifat, feciorul ei, și l-au crescut pre el Techemina întră fiii lui Faraon, și Ganifat era în casa lui Faraon, întră fiii lui Faraon.

21. Și au auzit Ader în Eghipt că au adormit David cu părinții săi, și cum că au murit Ioav, mai-marele oastei, și au zis Ader cătră Faraon: „Slobozi-mă și mă voiu întoarce în pământul mieu”.

22. Și au zis Faraon lui Ader: „Ce-ți lipsește ție la mine, și, iată, tu cerci să te duci în pământul tău?” Și au zis Ader lui: „Ba, ci slobozind mă slobozi”.

23. Și au rădicat Domnul lui Solomon vrājmași pre Rezon, pre feciorul lui Elideche, pre Varamet și pre Adadezer, împăratul Suvei, domnului.

24. Și s-au adunat la el oameni și s-au făcut căpetenie celor împrotivnici, și au luat întâiu Damasecul și au șezut în el, și au împărățit în Damasec.

Și au fost vrājmași lui Israil în toate zilele lui Solomon, acesta e răul carele l-au făcut Ader, și s-au îngreoiat preste Israil și au împărățit în pământul Edomului.

26.* Și pre Ierovoam, feciorul lui Navat, a lui Efrati, din Sarira, feciorul unei femei văduve, rob lui Solomon, și acesta-i lucrul care au făcut de au rădicat mâinile asupra împăratului Solomon. *2 Para. 13, 6

27. Că împăratul Solomon au zidit marginea și au închis îngrădirea cetății lui David, tătâne-său.

28. Iară omul Ierovoam era tare la puteare, și au văzut Solomon pruncul că e om de treabă și l-au pus mai-mare preste grotățile casii lui Iosif.

29.* Și au fost în vremea aceea, și Ierovoam au ieșit din Ierusalim, și l-au aflat pre el Ahiia Siloniteanul, prorocul, în cale, și l-au abătut pre el din cale, și Ahiia era îmbrăcat cu haină noao, și amândoi sânguri în câmp. *2 Para. 5 [10], 15

30. Și s-au apucat Ahiia de haina sa cea noao, carea era preste el, și o au rupt în doaosprăzece dărăburi.

31. Și au zis lui Ierovoam: „Ia ție zece dărăburi, că aceastea zice Domnul Dumnezeul lui Israil: «Iată, Eu rump împărăția din mâna lui Solomon și voiu da ție zece schiptruri.

32. Iară doao schiptruri vor fi ale lui pentru robul Mieu David, și pentru Ierusalim, cetatea carea am ales dintru toate neamurile lui Israil.

33. Pentru că M-au părăsit pre Mine și s-au închinat Astartei, urâciunei sidoneanilor, și lui Hamos și idolilor lui Moav, și împăratului lor, mâniei fiilor lui Amon, și n-au umblat în căile Meale, ca să facă ce e drept înaintea Mea, și poruncile Meale și judecățile Meale, ca David, tatăl lui.

34. Însă nu voiu lua împărăția toată din mâna lui, ci sprijinind îl voiu sprijini pre el în toate zilele vieții lui, pentru David, robul Mieu, pre carele l-am ales, carele au ținut poruncile Meale și rânduiialele Meale.

35. Ci voiu lua împărăția din mâna fiiului său și voiu da ție zece schiptruri,

36. Iară fiiului lui voiu da doao schiptruri pentru ca să fie scaon robului mieu, David, în toate zilele înaintea Mea în Ierusalim, cetatea carea Mi-am ales ca să-Mi puii numele Mieu acolo.

37. Și te voiu lua pre tine și vei împărăți întru ceale ce pofteaște sufletul tău, și tu vei fi împărat preste Israil.

38. Și va fi de vei păzi toate câte voiu porunci ție, și vei umbla pre căile Meale și vei face ce e bine înaintea Mea, ca să păzăști rânduiialele Meale și poruncile Meale, precum au făcut David, robul Mieu, și voiu fi cu tine și voiu zidi ție casă credincioasă, precum am zidit lui David (a).

(a) În cea veachie easte și aceasta: și voiu da ție pre Israil.

39. Și voi năcăji sămânța lui David pentru acestea, însă nu în toate zilele»”.

40. Și au cercat Solomon să omoară pre Ierovoam, și s-au sculat și au fugit în Egipt la Susac, împăratul Egiptului, și au fost în Egipt până când au murit Solomon.

41. Iară rămășițele cuvintelor lui Solomon, și toate câte au făcut, și toată înțelepciunea lui, iată, au nu sânt scrise în Cartea cuvintelor lui Solomon?

42. Și zilele în care au împărățit Solomon în Ierusalim preste tot Israilul, patruzeci de ani.

43. Și au adormit Solomon cu părinții săi, și-l îngropară pre el în cetatea lui David, tatălui său, și au împărățit Rovoam, fiul lui, în locul lui.

CAP 12

Rovoam, urmând sfatul tinerilor, își câștigă despărțirea împărăției, și Ierovoam să rânduiaște împărat preste zece neamuri, și, pornindu-să oastea lui Rovoam asupra lui Ierovoam, Domnul o opreaște prin prorocul Samea, iară Ierovoam, rădicând junince de aur să se cinstească în Dan și în Vetil, rânduiaște praznuirea oltariului și preoți.

*2 Para.
10, 1

1. i au mers împăratul Rovoam în Sichima, că în Sichima s-au adunat tot Israilul, ca să-l facă pre el împărat.

2. Și au fost deacă au auzit Ierovoam, feciorul lui Navat, fiind încă în Egipt, după ce fugisă de fața împăratului Solomon, și sedea în Egipt.

3. Și au trimis și l-au chemat pre el, și au venit Ierovoam și tot norodul lui Israil, și au grăit norodul către împăratul Rovoam, zicând:

4. „Tatăl tău au îngreoiat jugul nostru, deci tu acum ușurează din slujba tătâne-tău cea grea și din jugul cel greu, carele l-au pus preste noi, și vom sluji ție”.

5. Și au zis către ei: „Duceți-vă până a treia zi, și atunci vă întoarceți la mine!” Și s-au dus.

6. Și au spus împăratul Rovoam celor mai bătrâni, carii sta înaintea lui Solomon, tatălui său, până trăia, zicând: „Ce sfat îmi dați, să răspunz norodului acestuia cuvânt?”

7. Iară ei au grăit către el, zicând: „De vei fi în zioa aceasta rob norodului acestuia și vei sluji lor și vei grăi către ei cuvinte bune, vor fi ție slugi în toate zilele”.

8. Iară el au lăsat sfatul care i-au dat lui cei bătrâni, și s-au sfătuit cu pruncii, cei ce crescusă cu el, carii sta înaintea feții lui, și le-au zis lor:

9. „Ce sfat îmi dați voi, și ce să răspunz norodului acestuia? Care au grăit către mine zicând: «Ușurează din jugul carele l-au pus tatăl tău preste noi»”.

10. Și au grăit către el pruncii, cei ce crescusă împreună cu el, și i-au zis lui: „Aceasta vei zice norodului celui ce au grăit că-

tră tine, zicând: «Tatăl tău au îngreoiat jugul nostru, iară tu acum ni-l ușurează!» Așa vei grăi către ei: «Micșurarea mea mai groasă easte decât șealele tătâne-mieu.

11. Și acum tatăl mieu v-au împovărat pre voi cu jug greu, și eu voiu adaoge preste jugul vostru, tatăl mieu v-au bătut pre voi cu bice, iară eu vă voiu bate pre voi cu scorpuii”.

12. Și au venit Ierovoam și tot norodul la împăratul Rovoam în zioa a treia, precum le-au grăit lor împăratul, zicând: „Întoarceți-vă la mine a treia zi”.

13. Și au răspuns împăratul către norod aspru, și au părăsit împăratul Rovoam sfatul bătrânilor, care i-au sfătuit lui.

14. Și au grăit către dânșii după sfatul pruncilor, zicând: „Tatăl mieu au îngreoiat jugul vostru, și eu voiu adaoge preste jugul vostru, tatăl mieu v-au bătut pre voi cu bice, iară eu voiu bate pre voi cu scorpuii”.

15. Și n-au ascultat împăratul pre norod, pentru că de la Domnul era îndărăptnicia lui, ca să întărească cuvântul,* carele l-au grăit în mâna lui Ahia Siloniteanul de Ierovoam, feciorul lui Navat.

*Sus
11, 31

16. Și au văzut tot Israilul că nu i-au ascultat împăratul pre ei, au răspuns norodul împăratului, zicând: „Ce parte easte noao întru David? Și nu easte noao moștenire întru fiul lui Iese. Aleargă, Israile, la lăcașurile tale, acum paște-ți casa ta, Davide!” Și s-au dus Israil la lăcașurile sale.

17. Iară fiii lui Israil carii lăcuia în cetățile Iudei au făcut pre Rovoam împărat preste ei.

18. Și au trimis împăratul pre Adoniram, carele era preste bir, și l-au ucis pre el cu pietri tot Israilul și au murit, iară împăratul Rovoam au apucat a să sui în car, ca să fugă în Ierusalim.

19. Și s-au lepădat Israil de casa lui David până în zioa aceasta.

20. Și au fost deaca au auzit tot Israilul cum că s-au întors Ierovoam din Egipt, au trimis și l-au făcut pre el împărat preste Israil, și n-au urmat după casa lui David, fără numai neamul lui Iuda și a lui Veniamin, singuri.

21. Și Rovoam au intrat în Ierusalim și au strâns toată adunarea lui Iuda, și neamul lui Veniamin o sută și doazeci de mii de voinici ostași, ca să facă războiu asupra casii lui Israil, ca să întoarcă împărăția la Rovoam, fiul lui Solomon.

22.* Și au fost cuvântul Domnului către Samea, omul lui Dumnezeu, zicând:

*2 Para.
11, 2

23. „Zi lui Rovoam, feciorului lui Solomon, împăratului Iudei, și către toată casa lui Iuda și a lui Veniamin, și rămășiții norodului, zicând:

24. «Aceasta zice Domnul: ‘Să nu vă suiți, nici să faceți războiu cu frații voștri, fiii lui

Israil, întorcă-să fieștecarele la casa sa, că de la Mine s-au făcut cuvântul acesta'»". Și au ascultat de cuvântul Domnului și au încetat a mai merge, după cuvântul Domnului.

25. Și au zidit Ierovoam Sichima cea din muntele lui Efraim, și au lăcuit într-însa, și au ieșit de acolo și au zidit pre Fanuil.

26. Și au zis Ierovoam întru inima sa: „Iată, acum să va întorche împărăția la casa lui David.

27. De să va sui norodul acesta să aducă jertvă în Casa Domnului, în Ierusalim, și să va întorche inima norodului cătră Domnul, și cătră domnul lor, cătră Rovoam, împăratul Iudei, și mă vor omori pre mine!”

Tovie. 28. Și s-au sfătuit împăratul, și au făcut doao
1, 5 junince de aur, și au zis cătră norod: „Destul
Ieșire vă easte voao a vă sui în Ierusalim, iată,
32, 9 dumnezeii tăi, Israile, carii te-au scos pre tine din pământul Eghiptului!”

29. Și una o au pus în Vetil, iară una în Dan.

30. Și s-au făcut cuvântul acesta spre păcat, și mergea norodul înaintea feții unii până la Dan, și au lăsat Casa Domnului.

2 Para. 31. Și au făcut căsi întru înălțime, și au
11, 14 făcut preoți o parte din norodul carele nu era din fiii lui Levi.

32. Și au făcut Ierovoam sărbătoare în luna a opta, în cincisprezece zile ale lunii, aseamenea sărbătorii ceii din pământul Iudei, și s-au suit pre jertvenicul care l-au făcut în Vetil, ca să jertvească junincelor care le-au făcut, și au pus în Vetil pre preoții celor înalte care le-au făcut.

33. Și s-au suit pre jertvenicul care l-au făcut în zioa a cincisprezecea, în luna a opta la sărbătoarea carea o au urzit din inima sa, și au făcut sărbătoare fiilor lui Israil, și s-au suit pre jertvenic, ca să jertvească.

CAP 13

Prorocul cel trimis din Iudeea procește despre răsipirea oltariului și nașterea lui Iosie. Care rugându-să, să însănătoșază mâna lui Ierovoam ceaea ce săcasă, iară întorcându-să prorocul, îl omoară leul, pentru că nu ascultasă de cuvântul Domnului, și Ierovoam sporește întru nelegiuirea sa.

1. i, iată, omul lui Dumnezeu au venit din Iuda cu cuvântul Domnului în Vetil, când sta Ierovoam pre jertvenic ca să jertvească.

4 Împă. 2. Și au strigat asupra jertvenicului cu
23, 16 cuvântul Domnului și au zis: „Jertvenicule, jertvenicule, aceastea zice Domnul: «Iată, fiu să va naște casii lui David, anume Iosia, și va junghia preste tine pre preoții celor înalte carii jertvesc preste tine, și oasă de oameni va arde preste tine»”.

3. Și au dat în zioa aceaea sămn, zicând: „Acesta e cuvântul carele l-au grăit Domnul, zicând: «Iată, jertvenicul să va spar-

ge și să va vărsa grăsimea cea de preste el”.

4. Și au fost deaca au auzit împăratul Ierovoam cuvântul omului lui Dumnezeu, celui ce strigasă asupra jertvenicului din Vetil, și au întins mâna sa împăratul de pre jertvenic, zicând: „Prindeți-l pre el!” Și, iată, i-au săcat mâna lui, carea o au întins asupra lui, și n-au putut să o întorcă la sine.

5. Și jertvenicul s-au spart, și s-au vărsat grăsimea de pre jertvenic după sămnul carele l-au dat omul lui Dumnezeu cu cuvântul Domnului.

6. Și au zis împăratul Ierovoam cătră omul lui Dumnezeu: „Roagă-te feții Domnului Dumnezeului tău și să se întorcă mâna mea la mine”. Și s-au rugat omul lui Dumnezeu feții Domnului și s-au întors mâna împăratului la el, și s-au făcut ca și mai înainte.

7. Și au grăit împăratul cătră omul lui Dumnezeu: „Întră cu mine în casă și prânzește, și voiu da ție daruri”.

8. Și au zis omul lui Dumnezeu cătră împăratul: „De mi-ai da jumătate din casa ta, nu voiu intra cu tine, nici voiu mânca pâine, nici voiu bea apă în locul acesta.

9. Că așa mi-au poruncit mie Domnul cu cuvântul, zicând: «Să nu mănânci pâine, și să nu beai apă, și să nu te întorci pre calea carea ai mers!»”

10. Și s-au dus pre altă cale, și nu s-au întors pre calea pre carea au venit în Vetil.

11. Și un proroc bătrân lăcuia în Vetil și, venind feciorii lui, i-au povestit toate lucrurile câte au făcut omul lui Dumnezeu în zioa aceaea în Vetil, și cuvintele care au grăit împăratului, și s-au mutat fața tatălui lor.

12. Și au grăit cătră ei tatăl lor, zicând: „Prea carea cale s-au dus?” Și i-au arătat lui fiii lui calea pre carea s-au dus omul lui Dumnezeu, cel ce ieșisă din Iuda.

13. Și au zis fiilor săi: „Puneți-mi șeaoa pre asină”. Și au pus șeaoa pre asină și au încălecat pre ea.

14. Și au mers după omul lui Dumnezeu, și l-au aflat șezind supt un stejeariu, și zisă lui: „Au tu ești omul lui Dumnezeu, cel ce ai ieșit din Iuda?” Și el au zis: „Eu!”

15. Și i-au zis lui: „Vino cu mine și mănâncă pâine!”

16. Și au zis cătră el: „Nu voiu putea să mă întorc cu tine, nici voiu mânca pâine, nici voiu bea apă în locul acesta.

17. Că așa mi-au poruncit mie cu cuvântul Domnul, zicând: «Să nu mănânci pâine acolo, nici să beai apă acolo, și să nu te întorci pre calea pre care ai mers!»”

18. Și au zis cătră el: „Și eu sânt proroc, ca și tine, și îngerul au grăit cătră mine cu cuvântul Domnului, zicând: «Întorche-l pre el la tine în casa ta, și să mănânce pâine și să bea apă!»” Și i-au mințit lui.

19. Și l-au întors pre el, și au mâncat

pâine și au băut apă în casa lui.

20. Și au fost când ședea el la masă, s-au făcut cuvântul Domnului către prorocul cel ce l-au întors pre el.

21. Și au zis către omul lui Dumnezeu, cel ce venise din Iuda, zicând: „Aceasta zice Domnul: «Pentru că ai întărit cuvântul Domnului, și n-ai păzit porunca, carea ți-au poruncit ție Domnul Dumnezeuul tău,

22. Și te-ai întors și ai mâncat pâine, și ai beut apă în locul acesta, de care au grăit către tine zicând: ‘Să nu mănânci pâine, nici să beai apă!’ nu va intra trupul tău în groapa părinților tăi!»”

23. Și au fost după aceea, au mâncat el pâine și au beut apă, și i-au înșelat lui asinul prorocului, și s-au întors și s-au dus.

24. Și l-au aflat pre el un leu în cale, și l-au omorât, și era trupul lui lăpădat în cale, și asinul sta lângă el, și leul sta lângă trup.

25. Și, iată, oamenii, mergând pre acolo, au văzut mortăciunea aruncată în cale, și leul stând lângă mortăciune, și au intrat și au spus în cetatea, în care lăcuia prorocul cel bătrân.

26. Și au auzit cel ce l-au întors pre el de pre cale și au zis: „Omul lui Dumnezeu este acesta, carele au întărit cuvântul Domnului, și l-au dat pre el Domnul leului și l-au zdrobit pre el, și l-au omorât după cuvântul Domnului care i-au grăit lui”.

27. Și au grăit către fiii săi, zicând: „Înșelați-mi asinul!” Și l-au înșelat.

28. Și s-au dus, și i-au aflat lui trupul lăpădat în cale și asinul, și leul sta lângă trup, și n-au mâncat leul trupul omului lui Dumnezeu și n-au frâmp pre asin.

29. Și au luat prorocul trupul omului lui Dumnezeu și l-au pus pre asin, și l-au întors pre el prorocul în cetate ca să-l îngroape.

30. Și au pus trupul lui în groapa sa și l-au plâns pre el: „Vai, frate!”

31. Și au fost după ce l-au plâns pre el, și au grăit fiilor săi, zicând: „De voiu muri, îngropați-mă în groapa aceasta, în carea s-au îngropat omul lui Dumnezeu, lângă oasele lui puneți-mă, ca să se mântuiască oasele mele cu oasele lui.

32. Că fiind va fi cuvântul carele l-au grăit cu cuvântul Domnului asupra jertvenicului celui din Vetil și asupra caselor celor înalte din Samariia”.

33. Și după cuvântul acesta nu s-au întors Ierovoam de la răutatea sa, și iarăși au făcut dintr-o parte din norod preoți celor înalte, cel ce vrea umplea mâna lui și să făcea preot la ceale înalte.

34. Și au fost cuvântul acesta spre păcat casii lui Ierovoam, și spre perire și stângere de pre fața pământului.

CAP 14

Muiarea lui Ierovoam, întrebând pre prorocul Ahia despre Avia, fiul său cel bolnav, îi spune că va muri fiul și casa lui Ierovoam cu totul să va răsi; care murind, au împărțit în locul lui Adad, feciorul lui. Iară împăratul Eghiptului pradă Casa Domnului în Ierusalim, și murind și Ierovoam, au împărțit în locul lui Aviu, feciorul lui.

1. **N** în vremea aceea s-au bolnăvit Avia, feciorul lui Ierovoam.

2. Și au zis Ierovoam muierei sale: „Scoală-te și te schimbă, ca să nu te cunoască că tu ești muierea lui Ierovoam, și mergi în Silon, și, iată, este acolo Ahia, prorocul,* carele mi-au zis mie că voiu împărăți preste norodul acesta.

*Sus
11, 31

3. Și ia în mâna ta omului lui Dumnezeu zece pâini și covrigi fiilor lui, și struguri și un urcior de miiare, și vei merge la el, el va spune ție ce va fi pruncului”.

4. Și au făcut așa muierea lui Ierovoam, și s-au dus în Silom, și au intrat în casa lui Ahia, iară Ahia nu putea vedea, că-i împăinjină ochii de bătrânețe.

5. Și au zis Domnul către Ahia: „Iată, muierea lui Ierovoam vine ca să întreabe cuvânt de la tine pentru fiul său, că este bolnav, acestea și acestea vei grăi către ea”.

6. Și au fost când intra ea și să făcea ca cum ar fi alta. Și au fost când au auzit Ahia sunetul picioarelor ei intrând pre ușe, au zis: „Întră, muierea lui Ierovoam, pentru ce te faci ca cum ar fi alta? Și eu sânt trimis la tine greu.

7. Mergând, zi lui Ierovoam: «Aceasta zice Domnul Dumnezeuul lui Israil: ‘Pentru că te-am înălțat pre tine din mijlocul norodului și te-am pus povățuitoriu preste norodul lui Israil,

8. Și am rumpt împărăția de la casa lui David și o am dat ție, și nu ai fost ca robul Mieu, David, cel ce au ținut poruncile Meale, și au umblat după Mine cu toată inima lui, ca să facă ce e drept întru ochii Mieii,

9. Ci ai făcut mai rău decât toți carii au fost mai înainte de tine, și ai umblat și ți-ai făcut ție alți dumnezei și vărsaturi ca să Mă mânia, și pre Mine M-ai lăpădat dinapoia ta;

10. Pentru aceea, iată, Eu voiu aduce răutate asupra casii lui Ierovoam* și voiu surpa a lui Ierovoam și pre cel ce să pișă la părate, pre cel închis și părăsit întru Israil, și voiu curăți casa lui Ierovoam, în ce chip să curăță balega, până să va sfârși el.

*Jos
15, 29

11. Pre cel mort al lui Ierovoam în cetate îl vor mânca câinii, și pre cel mort în țarină îl vor mânca pasările cerului, că Domnul au grăit.

12. Și tu te scoală și mergi la casa ta, când vor intra picioarele tale în cetate, va muri pruncul.

13. Și-l va plânge pre el tot Israilul,

și-l va îngropa pre el, că acesta sângur va intra lui Ierovoam în groapă, pentru că s-au aflat întru acela cuvânt bun despre Domnul Dumnezeu lui Israil în casa lui Ierovoam.

14. Și va scula Domnul Șie împărat preste Israil, carele va bate casa lui Ierovoam în zioa aceea, și încă și acum.

15. Și va bate Domnul pre Israil în ce chip să clătească trestia în apă, și va smulge pre Israil de pre pământul acest bun, carele l-au dat părinților lor, și va vântura pre ei dincolo de râu, pentru că au făcut șie desisuri, mâniind pre Domnul.

16. Și va da Domnul pre Israil pentru păcatele lui Ierovoam, cel ce au păcătuit și a păcătui au făcut pre Israil'»”.

17. Și s-au sculat muiarea lui Ierovoam, și au mers la Sarira, și au fost când intra preste pragul casii, au murit pruncul și l-au îngropat.

18. Și l-au plâns tot Israilul după cuvântul Domnului, care l-au grăit prin mâna robului Său, Ahia, prorocul.

19. Iară cealealalte fapte ale lui Ierovoam, cum s-au războit și cum au împărățit, iată, aceste scise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil.

20. Și zilele în care au împărățit Ierovoam, doazeci și doi de ani, și au adormit cu părinții săi, și au împărățit Adad, feciorul lui, în locul lui.

*2 Împă. [2 Paral.] 12, 13

21.* Și Rovoam, feciorul lui Solomon, au împărățit preste Iuda, fecior de patruzeci și unul de ani au fost Rovoam când au împărățit el, și șeptesprăzece ani au împărățit în Ierusalim, în cetatea carea o au ales Domnul din toate neamurile lui Israil să-și pună numele Său acolo, și numele mumei lui, Noama Amaniteanca.

22. Și au făcut Rovoam rău înaintea Domnului, și l-au mâniat pre El întru toate care au făcut părinții lui, și întru păcatele lor, care au păcătuit.

23. Și și-au zidit ei șieși înalte și stâlpi, și desisuri în tot dealul înalt și supt tot lemnul umbros.

24. Și sodomie s-au făcut pre pământ, și au făcut de toate urâciunile neamurilor, care le-au rădicat Domnul de la fața fiilor lui Israil.

25. Și au fost în anul al cincea al împărăției lui Rovoam, s-au suit Sisachim, împăratul Eghiptului, asupra Ierusalimului.

26. Și au luat toate vistieriile Casii Domnului și vistieriile casii împăratului.*

*Sus 10, 17

27. Și sulițele ceale de aur, care le-au luat David din mâna slugilor lui Adrazar, împăratului Suvei, și le-au adus în Ierusalim.

28. Și armele ceale de aur, care le-au făcut Solomon, toate le-au luat și le-au dus în Eghipt, și au făcut Rovoam, împăratul, arme de aramă în locul acelora, și au pus preste eale povățuitori alergătorilor, ca-

rii păzea poarta casii împăratului.

29. Și au fost când intra împăratul în Casa Domnului le purta pre eale alergătorii înainte, și le răzima la cămara alergătorilor.

30. Iară cealealalte cuvinte ale lui Rovoam și toate câte au făcut, au nu, iată, aceste scise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

31. Și războiu au fost întră Rovoam și întră Ierovoam în toate zilele.

32. Și au adormit Rovoam cu părinții săi și s-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui David; și numele mumei lui, Naama Amaniteanca, și au împărățit Aviu, feciorul lui, în locul lui.

CAP 15

Necredinciosului Aviu, împăratului Iudii, urmează dumnezeiescul fiu Asa, care să oștească asupra lui Vaasa, împăratul lui Israil, dobândind ajutoriu de la fiul lui Ader, împăratul Siriei. Lui Asa, după moarte, îi urmează Iosafat, fiul său, iară Vaasa omoară toată casa lui Ierovoam și împărățește preste Israil doazeci și patru de ani. Necredincios după necredincios.

1. ară în anul al optsprăzecelea a împărăției lui Ierovoam, feciorului lui Navat, s-au făcut împărat Aviu, feciorul lui Rovoam, preste Iuda.

2. Și trei ani au împărățit în Ierusalim,* și numele mumei lui Maaha, fata lui Avesalom. *2 Par. 13, 2

3. Și au umblat întru toate păcatele tătâne-său, care le-au făcut înaintea lui, și nu era inima lui deplin cu Domnul Dumnezeu lui, cum au fost inima lui David, tatăl său.

4. Că pentru David au lăsat lui Domnul Dumnezeu lui rămășiță în Ierusalim, ca să puie pre fiii lui după dânsul și să întărească Ierusalimul.

5. Pentru că au făcut David ce e drept înaintea Domnului și nu s-au abătut de la toate câte i-au poruncit lui în toate zilele vieții sale,* fără numai în cuvântul lui Urie Heteului. *2 Împă. 11, 4

6. Și războiu au fost întră Rovoam și întră Ierovoam în toate zilele vieții lui.

7. Și rămășițele cuvintelor lui Aviu și toate câte au făcut, au nu, iată, aceste scise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei? * Și războiu au fost întră Aviu și întră Ierovoam. *2 Para. 13, 3

8. Și au adormit Aviu împreună cu părinții săi, în anul al doazecilea al lui Ierovoam, și s-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui David, și* au împărățit Asa, fiul lui, în locul lui. *2 Para. 14, 1

9. Și în anul al doazecilea a lui Ierovoam, împăratului lui Israil, au împărățit Asa preste Iuda.

10. Și patruzeci și unul de ani au împărățit în Ierusalim, și numele maicii lui Maaha, fata lui Avesalom.

11. Și au făcut Asa ce e drept înaintea

Domnului, ca David, tatăl său.

12. Și au rădicat pricăjiturile de pre pământ și au curățit toate spurcăciunile care le-au făcut părinții lui.

13. Și pre Maaha, mumă-sa, o au mutat, ca să nu fie povățuitoare, pentru că au făcut adunare în desișul său și au tăiat Asa peșterile ei, și le-au ars cu foc la păraul Chedrilor.

14. Iară ceale înalte nu le-au stricat, însă inima lui Asa era desăvârșit cu Domnul, în toate zilele sale.

15. Și au băgat stâlpii tătâne-său și stâlpii săi cei de aur și cei de argint în Casa Domnului, și vasele.

16. Și războiu au fost întră Asa și întră Vaasa, împăratul lui Israil, în toate zilele lor.

2 Para. 16, 1 17. Și s-au suit Vaasa, împăratul lui Israil, asupra Iudei și au zidit Rama, ca să nu poată cineva intra și a ieși la Asa, împăratul Iudei.

18. Și au luat Asa tot argintul și aurul, carele s-au aflat în vistierile Casii Domnului și în vistieriile casii împăratului, și le-au dat în mâinile slugilor sale, și i-au trimis pre ei împăratul Asa la fiiul lui Ader, feciorul lui Taverema, feciorului lui Azii, împăratului Siriei, carele lăcuia în Damasc, zicând:

19. „Legătură să fie întră mine și întră tine, și întră tatăl meu și întră tatăl tău, iată, am trimis ție daruri, argint și aur, vino acuma și strică legătura ta cea cu Vaasa, împăratul lui Israil, și să va sui deasupra mea”.

20. Și au ascultat fiiul lui Ader pre împăratul Asa și au trimis pre căpeteniile puterilor sale în cetățile lui Israil, și au bătut pre Aiin și pre Dan și pre Avel al casii Maahei, și tot heneretul până la tot pământul Neftalimului.

21. Și au fost deaca au auzit Vaasa, au părăsit a zidi Rama și s-au întors în Tersa.

22. Și împăratul Asa au poruncit la tot Iuda în Enachim, și au luat pietrele din Rama și leamnele ei, care le-au zidit Vaasa, și au zidit cu eale împăratul Asa tot muntele lui Veniamin și strajnița.

23. Și cealealalte cuvinte ale lui Asa, și toată domniia lui și toate ce au făcut, și cetățile care le-au zidit, au nu, iată, acestea sânt scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei? Însă în vremea bătrânețelor lui l-au durut picioarele lui.

2 Para. 17, 1 24. Și au adormit Asa cu părinții săi și s-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui David, tatălui său, și în locul lui au împărățit Iosafat, fiiul lui.

25. Iară Navat, fiiul lui Ierovoam, au împărățit preste Israil în anul al doilea a lui Asa, împăratului Iudei, și au împărățit preste Israil doi ani.

26. Și au făcut rău înaintea Domnului și au umblat în calea tătâne-său și în păcatele lui, cu care au făcut pre Israil a păcătui.

27. Și l-au împresurat pre el Vaasa, feciorul lui Ahia, la casa lui Veelan, feciorul lui Ahia, și l-au lovit pre el în Gavatonul celor de alt neam, iară Navat și tot Israilul ședeau în Gavaton.

28. Și l-au omorât pre el Vaasa în anul al treilea a lui Asa, fiiului lui Aviu, împăratului Iudei, și au împărățit în locul lui.

29. Și au fost după ce au început el a împărăți,* au bătut toată casa lui Ierovoam, și n-au lăsat nici un suflet de a lui Ierovoam, până ce l-au pierdut pre el după cuvântul Domnului,** carele l-au grăit prin mâna robului Său, Ahia Siloniteanul. *Jos 21, 22 **Sus 14, 10

30. Pentru păcatele lui Ierovoam, cu care au făcut a păcătui pre Israil, și pentru întărătarea lui, cu carea au întărătat pre Domnul Dumnezeul lui Israil.

31. Iară cealealalte cuvinte a lui Navat și toate câte au făcut, au nu, iată, acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

32. Și războiu au fost întră Asa și întră Vaasa, în toate zilele lor.

33. Iară în anul al treilea a lui Asa, împăratului Iudei, au împărățit Vaasa, feciorul lui Ahia, preste tot Israilul, în Tersa, doazeci și patru de ani.

34. Și au făcut rău înaintea Domnului și au umblat în calea lui Ierovoam, feciorului lui Navat, și întru păcatele lui, cu care au făcut pre Israil a păcătui.

CAP 16

Iu, prorocul, înainte vestează răsipirea împăratului Vaasa și a casii lui, căruia murind îi urmează feciorul lui Ila, pre carele îl ucide necredinciosul Zamuri, și năvălind el în împărăție, au ales Israil pre Amvri, care dobândind împărăția, Zamuri s-au aprins pre sine cu toată împărăteasca sa casă. Și murind necredinciosul Amvri, îi urmează necredinciosul lui fecior, Ahaav, care o au luat muiare pre Ezavel. Și în zilele lui iară să zidească Ierihonul, dar nu fără de pedeapsă.

1. i au fost cuvântul Domnului în mâna lui Iu, fiiul lui Anani, cătră Vaasa, zicând:

2. „Pentru că te-am rădicat de la pământ și te-am dat povățuitoriu preste norodul Mieu, Israil, și ai umblat pre calea lui Ierovoam și ai făcut a păcătui pre norodul Mieu, Israil, ca să Mă întărăți cu ceale deșearte ale lor,

3. Iată, Eu voi lua pre cei de pre urma lui Vaasa și pre cei de pre urma casii lui, și voi da casa lui, ca casa lui Ierovoam, feciorului lui Navat.

4.* Pre cel mort a lui Vaasa în cetate îl vor mânca câinii, și pre cel mort a lui în câmp îl vor mânca pasările ceriului”. *Sus 14, 11

5.* Iară cealealalte cuvinte ale lui Vaasa și toate câte au făcut, și domniile lui, au nu, iată, acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil? *2 Para. 16, 1 [11]

6. Și au adormit Vaasa cu părinții săi și s-au îngropat în Tersa, și au împărățit Ila, feciorul lui, în locul lui (a).

7. Și au grăit Domnul prin mâna lui Iu, fiul lui Anani, asupra lui Vaasa și asupra casii lui, și asupra tot răul carele au făcut înaintea Domnului, ca să-L întărească pre El cu faptele mâinilor sale, ca să fie el ca și casa lui Ierovoam, și ca să-l bată pre el.

8. Și în anul al doozeci și șase a lui Asa, împăratului Iudei, Ila, feciorul lui Vaasa, au împărățit preste Israil doi ani în Tersa.

9. Și s-au sculat asupra lui Zamvri, sluga lui, carele era mai-mare a jumătate călărime, și el era în Tersa bind și îmbătându-să în casa lui Osa, deregătoriului casii în Tersa.

4 Împă. 10. Și au intrat Zamvri și l-au lovit pre el, și
9, 31 l-au omorât în anul a doozeci și șapte a lui Asa, împăratului Iudei, și au împărățit în locul lui.

11. Și au fost după ce s-au făcut el împărat, și au șezut pre scaonul lui, au ucis toată casa lui Vaasa, și n-au lăsat lui dintr-însa carele să se pișe la păreate, și pre rudele lui și pre priiatinii lui.

12. Și au pierdut Zamvri toată casa lui Vaasa după cuvântul Domnului, carele au grăit Domnul asupra casii lui Vaasa prin mâna lui Iu, prorocul.

13. Pentru toate păcatele lui Vaasa și a lui Ila, fiiului lui, cu care au făcut pre Israil să păcătuiască, ca să întărească pre Domnul Dumnezeu lui Israil întru ceale deșerte ale lor.

14. Iară cealealalte cuvinte a lui Ila și toate câte au făcut, au nu, iată, aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

15. În anul a doozeci și șapte a lui Asa, împăratului Iudei, Zamvri au împărățit în Tersa șapte zile, și tabăra lui Israil era asupra Gavatonului celor de alt neam.

16. Și au auzit norodul în tabără, zicând că: „S-au îndărătnicit Zamvri și au ucis pre împăratul, și au pus împărat în Israil pre Amvri, povățuitoriul oștii preste Israil, întru aceea zi în tabără”.

17. Și s-au suit Amvri și tot Israilul cu el din Gavaton și au încungiurat Tersa.

18. Și au fost deaca au văzut Zamvri că s-au luoat cetatea, au intrat în peștera casii împărătești și au aprins preste el casa cea împărătească, și au murit.

19. Pentru păcatele sale care le-au făcut, făcând ce e rău înaintea Domnului și umblând în calea lui Ierovoam, fiiului lui Navat, și întru păcatele lui, cu care au făcut pre Israil a păcătui.

20. Și cealealalte cuvinte a lui Zamvri și războaiele lui care au făcut, au nu, iată, aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zile-

6. (a) În cea veachie să află și aceasta: în anul doozeci și opt a lui Asa, împăratului Iudei.

lor împăraților lui Israil?

21. Atunci s-au împărțit norodul lui Israil, jumătate din norod urma după Tamni, feciorul lui Gonat, ca să-l facă împărat pre el, iară jumătate din norod urma după Amvri.

22. Și au biruit norodul cel ce urma după Amvri pre norodul cel ce urma după Tamni, feciorul lui Gonat, și au murit Tamni și Ioram, fratele lui, în vremea aceea, și au împărățit Amvri după Tamni.

23. În anul al treizeci și unul a împăratului Asa au împărățit Amvri preste Israil doisprezece ani, în Tersa au împărățit șase ani.

24. Și au cumpărat Amvri muntele Semeronul de la Semir, domnul muntelui, cu doi talanți de argint, și au zidit muntele și au numit numele muntelui carele l-au zidit Semiron, pre numele lui Semir, domnului muntelui.

25. Și au făcut Amvri ce e rău înaintea Domnului și au făcut rău mai mult decât toți cei ce au fost înaintea lui.

26. Și au mers întru toată calea lui Ierovoam, feciorului lui Navat, și întru păcatele lui, cu care au făcut pre Israil a păcătui, ca să întărească pre Domnul Dumnezeu lui Israil întru deșertăciunile lor.

27. Iară cealealalte cuvinte ale lui Amvri și toate câte au făcut, și toată domniia lui, au nu, iată, aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

28. Și au adormit Amvri cu părinții săi și s-au îngropat în Samariia, și în locul lui au împărățit Ahaav, feciorul lui.

29. Iară Ahaav, feciorul lui Amvri, au împărățit preste Israil în anul al treizeci și opt a lui Asa, împăratului Iudei.

30. Și au împărățit Ahaav, feciorul lui Zamvri, preste Israil, în Samariia, doozeci și doi de ani, și au făcut Ahaav ce e rău înaintea Domnului, și au făcut reale mai multe decât toți cei mai înainte de el.

31. Și nu i-au fost lui destul a umbla întru păcatele lui Ierovoam, feciorului lui Navat, ci au luat muiare pre Iezavel, fata lui Ietevaal, împăratului sidoneanilor, și au mers și au slujit lui Vaal, și s-au închinat lui.

32. Și au pus jertvenic lui Vaal în casa întăritărilor lui, care o au făcut în Samaria, și au făcut Ahaav desiş.

33. Și au adaos Ahaav a face întăritări, ca să întărească pre Domnul Dumnezeu lui Israil și să-și surpe sufletul său, făcând rău mai mult decât toți împărații lui Israil, carii au fost mai înainte de el.

34.* Și în zilele lui au zidit Ahiil Vetiliteanul Ierihonul; în Aviron celui întâiu născut al său (b) și l-au întemeiat, și în Seguv celui mai tinăr al său au pus porțile ei după cuvântul Domnului, carele au grăit prin mâna lui Iisus, fiiul lui Navi.

34. (b) Adecă: cu moartea lui Aviron.

*Iezechi.
[Iisus Navi]
6, 26 [25]

CAP 17

Ilie încuie ceriul să nu ploaie trei ani și șasă luni. Și întâiu să hrănească de corbi, după aceea, de la o muiare sareteancă, a căriia veadra de făină și urciorul de untdelemn nu scade. Iară fiul ei cu rugăciunea lui Ilie înviiază.

*Sira.
48, 1
Iacov
5, 17

1. **S**i au zis Ilie, prorocul cel din Tezvanul Galaadului, către Ahaav: „Viu e Domnul Dumnezeu zeul puterilor, Dumnezeul lui Israil, Căruia Îi stau înainte, de va fi întru anii aceștia roao și ploaie, fără numai prin cuvântul gurii mele”.

2. **Și** au fost cuvântul Domnului către Ilie, zicând:

3. „Mergi de aici spre răsărituri și te ascunde la păraul lui Horat, carele este în preajma feții Iordanului.

4. **Și** va fi, vei bea din pârău apă, și corbilor am poruncit să te hrănească acolo”.

5. **Și** au mers și au făcut Ilie după cuvântul Domnului, și au șezut la păraul lui Horat, în preajma feții Iordanului.

6. **Și** corbii aducea lui pâine dimineața și carne seara, și din pârău bea apă.

7. **Și** au fost după câteva zile, au săcat pârăul, pentru că nu era ploaie pre pământ.

8. **Și** au fost cuvântul Domnului către Ilie, zicând:

9. „Scoală-te și mergi în Sareta Sidonului, și vei lăcui acolo, că, iată, am poruncit unii muieri văduve să te hrănească”.

*Luca
4, 26

10. **Și** s-au sculat* și au mers în Sareta, și au venit la poarta cetății, și, iată, acolo, o muiare văduvă aduna leamne, și au strigat Ilie în urma ei și au zis ei: „Adu-mi puțină apă într-un vas să beau!”

11. **Și** au mers să ia și au strigat în urma ei Ilie, și au zis: „Adu-mi și o bucată de pâine în mâna ta și o voi mânca”. **Și** au zis muiarea:

12. „Viu e Domnul Dumnezeu meu de este la mine azimă de pâine, fără numai o mână de făină într-o vadră și puținel untdelemn într-un urcior, și, iată, eu adun vro doao lemnișoare, și voi merge și voi face aceasta mie și fiilor miei, și vom mânca și vom muri”.

13. **Și** au zis către dânsa Ilie: „Cutează, întră și fă după cuvântul tău, ci să-mi faci întâiu mie de acolo o azimă mică și să-mi aduci, iară ție și feciorilor tăi vei face mai pre urmă.

14. Că acestea zice Domnul Dumnezeu lui Israil: «Vadra de făină nu va scădea și urciorul de untdelemn nu să va împuțina până la zilele întru care va da Domnul ploaie pre pământ”.

15. **Și** au mers muiarea și au făcut după cuvântul lui Ilie, și i-au dat lui și

22.(a) În Parimie este: și au strigat Ilie și au auzit

CAP 17 ȘI 18

au mâncat el și ea și feciorii ei.

16. **Și** vadra de făină n-au scăzut, și urciorul cu untdelemn nu s-au împuținat, după cuvântul Domnului, Cel ce au grăit prin mâna lui Ilie.

17. **Și** au fost după aceasta, s-au bolnăvit feciorul muierii stăpânei casii și au fost boala lui tare foarte până ce n-au rămas într-însul duh.

18. **Și** au zis către Ilie: „Ce e mie și ție, omul lui Dumnezeu? Ai intrat la mine să pomenesti păcatele mele și să omori pre fiul meu?”

19. **Și** au zis Ilie către muiare: „Dă-mi pre fiul tău!” **Și** l-au luat pre dânsul din brațele ei și l-au suit în foșor unde lăcuia el, și l-au pus pre el pre patul său.

20. **Și** au strigat Ilie către Domnul și au zis: „Vai, mie, Doamne, mărturiia văduvei la carea eu lăcuiesc, Tu o ai scârbit de ai omorât pre fiul ei?”

21. **Și** au suflat preste prunc de trei ori și au strigat către Domnul și au zis: „Doamne Dumnezeul meu, să se întoarcă sufletul pruncului acestuia într-însul”.

22. **Și** s-au făcut așa (a), și s-au întors sufletul pruncului într-însul și au strigat pruncul (b).

23. **Și** l-au pogorât pre dânsul din foșor în casă și l-au dat pre el maicii lui, și au zis Ilie către dânsa: „Vezi că viu este fiul tău!”

24. **Și** au zis muiarea către Ilie: „Iată, am cunoscut că omul lui Dumnezeu ești tu, și cuvântul Domnului în gura ta, adevărat”.

CAP 18

Trecând foametea, întâlnește Ilie pre Avdiu, cercând pășune dobitoacelor, pre carele abiia îl face să vestească lui Ahaav că el este de față, carele venind la Ilie, să ceartă. Din râvna lui Dumnezeu poruncește Ilie să se omoară opt sute și cincizeci de proroci mincinoși, dându-să foc din ceriu spre mistuirea jertvelor, și ploaie dobândește de la Dumnezeu.

1. **S**i au fost după zile multe, și cuvântul Domnului au fost către Ilie în anul al treilea, zicând: „Mergi și te arată lui Ahaav și voi da ploaie pre fața pământului”.

2. **Și** au mers Ilie să se areate lui Ahaav și era foamete tare în Samariia.

3. **Și** au chemat Ahaav pre Avdiu, deregătorilor casii, iară Avdiu să temea de Domnul foarte.

4. **Și** au fost când au ucis Iezavel pre prorocii Domnului, au luat Avdiu o sută de bărbați proroci și i-au ascuns pre ei câte cincizeci în doao peșteri, și-i hrănea pre ei cu pâne și cu apă.

5. **Și** au zis Ahaav către Avdiu: „Vino și Domnul glasul lui Ilie; (b) Într-aceiași loc: au înviat.

să umblăm pre pământ, și la izvoarele apelor și la toate păraiele, ca doară vom afla iarbă, ca să ținem vie caii și mușcoii, și să nu lăsăm să piară de tot dobitoacele”.

6. Și s-au împărțit calea, carele pre unde să umble, și Ahaav au mers pre o cale sângur.

7. Iară Avdiu au mers pre altă cale sângur, și când era Avdiu pre cale, au venit Ilie înaintea lui, și Avdiu au grăbit și au căzut pre fața sa și au zis: „Au tu însuși ești, doamne al meu, Ilie?”

8. Și au zis Ilie lui: „Eu. Mergi de zi domnului tău: «Iată, Ilie!»”

9. Și au zis Avdiu: „Ce am păcătuit de dai pre robul tău în mâinile lui Ahaav să mă omoară?”

10. Viu e Domnul Dumnezeul tău, de easte neam sau împărăție unde n-au trimis domnul meu să te caute și au zis: «Nu easte». Și au ars împărăția și satele ei, pentru că nu te-au aflat pre tine.

11. Și acum tu zici: «Mergi și spune domnului tău: ‘Iată, Ilie!’»

12. Și va fi după ce mă voi duce eu de la tine și Duhul Domnului te va rădica la pământ, carele nu-l știu, și voi intra să spui lui Ahaav și nu te va afla și mă va omorî pre mine, și eu, robul tău, mă tem de Domnul din tinerețele mele.

13. Au nu ți s-au spus ție, domnului meu, ce am făcut, când au ucis Iezavel pre prorocii Domnului, cum am luat din prorocii Domnului o sută de bărbați și i-am ascuns pre ei câte cincizeci în peșteri și i-am hrănit pre ei cu pâne și cu apă?

14. Și acum tu zici mie: «Mergi, zi domnului tău: ‘Iată, Ilie!’», și mă va omorî pre mine?”

15. Și au zis Ilie: „Viu e Domnul puterilor căruia stau înainte, că astăzi mă voi arăta Lui”.

16. Și au mers Avdiu înaintea lui Ahaav și i-au spus lui, și au alergat Ahaav și au mers întru întimpinarea lui Ilie.

17. Și au fost deaca au văzut Ahaav pre Ilie, și zâsă Ahaav către Ilie: „Au tu ești cel ce răzvrătești pre Israil?”

18. Și au zis Ilie: „Nu răzvrătesc eu pre Israil, ci tu și casa tătâne-tău, lăsând pre Domnul Dumnezeul vostru și mergând în urma lui Vaal.

19. Și acum trimite și adună la mine pre tot Israilul în muntele Carmilului, și pre cei patru sute și cincizeci de proroci fără rușine a lui Vaal, și pre cei patru sute de proroci a desigurilor carii mănca din masa Iezavelii”.

20. Și au trimis Ahaav la tot Israilul și au adunat pre toți prorocii în muntele Carmilului.

21. Și s-au apropiat Ilie către toți și

le-au zis lor Ilie: „Până când veți schiopăta într-amândoa gleznele voastre? De easte Domnul Dumnezeu, mergeți după Dânsul, iară de easte Vaal, mergeți după dânsul!” Și n-au răspuns cuvânt lui norodul.

22. Și au zis Ilie către norod: „Eu am rămas sângur proroc Domnului, iară prorocii lui Vaal sânt patru sute și cincizeci de oameni și prorocii desigurilor, patru sute.

23. Dați-ne noao doi boi și să-și aleagă ei loruși unul și să-l taie bucățele, și să-l puie pre leamne și să nu puie foc, și eu voi tăia pre celalalt bou și foc nu voi pune.

24. Și strigați întru numele dumnezăilor voștri și eu voi chema întru numele Domnului Dumnezeului meu, și va fi Dumnezeu, Carele va auzi cu foc, Acela easte Dumnezeu”. Și au răspuns tot norodul și au zis: „Bun e cuvântul carele ai grăit”.

25. Și au zis Ilie prorocilor celor de rușine: „Aleageți-vă voao un bou și faceți întâiu voi, că voi sânteti mai mulți, și chemați întru numele Dumnezeului vostru, și foc să nu puneți”.

26. Și au luat un bou și au făcut așa, și au chemat întru numele lui Vaal de dimineața, până la amiază, și au zis: „Auzi-ne pre noi, Vaale, auzi-ne pre noi!” Și nu era glas și nu era ascultare, și alerga împrejurul jertvenicului care au făcut.

27. Și să făcuse amiază și batjocorea pre dâșii Ilie Tesviteanul, și au zis: „Strigați cu glas mare că dumnezeu easte, că doară povesteaste, ca nu cumva să lucre ceva sau să fie adormit, ca să se deșteapte”.

28. Și striga cu glas mare, și să tăia după obiceiul lor cu cuțite și să bătea cu fuște până la vărsarea sângelui său.

29. Și proceea până au trecut de amiază, și au fost vreamea înde seară, când să înalță jertvele, și nu era glas, nu era ascultare, și au zis Ilie Tesviteanul către prorocii urâciunilor, zicând: „Dați-vă în laturi acum, ca să fac și eu arderea cea de tot a mea!” Și s-au dat în laturi și s-au dus.

30. Și au zis Ilie către norod: „Apropiați-vă către mine!” Și s-au apropiat tot norodul către el și tocmi jertvenicul Domnului cel săpat.

31. Și au luat Ilie doasprăzece pietri după numărul neamurilor lui Israil, precum au grăit către dânsul Domnul, zicând:* „Israil va fi numele tău!”

32. Și au clădit pietrele în numele Domnului (a) și au dires oltariul Domnului cel săpat, și au făcut groapă împregiurul oltariului, întru care încăpea doao măsuri de sămânță.

33. Și au grămădit leamnele pre oltariul carele făcuse, și au tăiat bucăți cea-

32.(a) În cea veachie nu să găsește: și au dires oltariul

Domnului, cel săpat.

*Face. 32, 28

le de jertvă, și le-au pus pre leamne și le-au pus pre oltariu.

34. Și au zis Ilie: „Aduceți-mi patru veadre de apă și le vărsați preste jertvă și preste leamne!” Și au făcut așa și au zis: „Turnați a doao oară!” Și au zis: „Turnați a treia oară!” Și au turnat a treia oară.

35. Și umbla apa împregiurul oltariului și groapa să umplușă de apă.

36. Și când era vreama a să aduce jertva, au venit Ilie, prorocul, și au zis: „Doamne, Dumnezeul lui Avraam și a lui Isaac și al lui Israil, auzi-mă, Doamne, auzi-mă astăzi cu foc, ca să cunoască tot norodul acesta că Tu ești Domnul Dumnezeul lui Israil, și eu sânt robul Tău, și pentru Tine am făcut lucrurile acestea.

37. Auzi-mă, Doamne, auzi-mă, ca să cunoască norodul acesta că Tu ești Domnul Dumnezeu, și Tu ai întors inima norodului acestuia înapoi”.

38. Și au căzut foc de la Domnul din ceriu și au amestuit jertva și leamnele și apa cea din groapă și pietrile, și lutul le-au lins focul.

39. Și au văzut tot norodul și au căzut pre fața sa și au zis: „Adevărat, Domnul easte Dumnezeu, Domnul acesta easte Dumnezeu!”

40. Și au zis Ilie cătră norod: „Prindeți pre prorocii lui Vaal, ca nici unul dintr-înșii să nu scape!” Și i-au prins pre dânșii, și i-au dus Ilie la râul Chison, și i-au junghiiat acolo.

41. Și după aceasta, au zis Ilie lui Ahaav: „Suie-te și mănâncă și bea, că, iată, glas de pogorâre de ploaie”.

42. Și s-au suit Ahaav să mănânce și să bea, iară Ilie s-au suit în muntele Carmilului, și plecându-să la pământ, și-au pus fața sa întră genunchele sale.

43. Și au zis slugii sale: „Suie-te și caută la calea mării!” Și s-au suit și au căutat sluga, și au zis: „Nu easte nimica!” Și i-au zis Ilie: „Întoarce-te și tu de șapte ori!” Și s-au întors de șapte ori.

44. Și au fost în a șaptea oară, iată, nuor mic, ca o urmă de om scoțind apă din mare, și au zis: „Suie-te și zi lui Ahaav: «Înhamă căruța ta și te pogoară, ca să nu te ajungă ploaia!»”

45. Și au fost până aci și până colea, ceriul s-au întunecat cu nori și cu vânt, și s-au făcut ploaia mare, și Ahaav, plângând, s-au dus până la Iezrael.

46. Și mâna Domnului au fost preste Ilie și, încingând mijlocul său, au alergat înaintea lui Ahaav în Iezrael.

CAP 19

Ilie, fugind de Iezavel în pustie și deșteptându-să din somn, mănâncă azimă și bea apă, și să duce cu acea mâncare până la muntele Horiv, și acolo, în peșteră, jeluindu-

să a fi numai el sângur prorocul Domnului, aude că sânt șapte mii de bărbați, carii nu ș-au plecat genunchele lui Vaal, și să trimite să ungă pre Azail împărat Asiriei, și pre Iu împărat preste Israil, și pre Eliseiu proroc.

1. i au spus Ahaav Iezavelii, muierii sale, toate câte au făcut Ilie și cum au ucis pre proroci cu sabiia.

2. Și au trimis Iezavel la Ilie și au zis: „Tu ești Ilie și eu Iezavel, aceastea să-mi facă mie dumnezeii și aceastea să-mi adaogă, că mâne întru acest ceas voiu pune sufletul tău ca sufletul unuia dintru aceia”.

3. Și s-au temut Ilie și sculându-să s-au dus pentru sufletul său, și au venit în Virsaveea, în pământul Iudei, și și-au lăsat sluga sa acolo.

4. Și el au mers în pustie cale de o zi, și au venit și au șezut supt un archet, și au cerut moarte sufletului său și au zis: „Destul easte mie acum, Doamne, ia sufletul meu de la mine, că nu sânt eu mai bun decât părinții miei!”

5. Și s-au culcat și au adormit acolo supt copaciu, și, iată, oarecare înger s-au atins de dânșul și i-au zis lui: „Scoală-te de mănâncă!”

6. Și au căutat Ilie, și, iată, lângă căpătâiul lui o azimă de orz și un urcior cu apă.

7. Și s-au sculat și au mâncat și au beut, și, întorcându-să, au adormit, și s-au întors îngerul Domnului a doao oară și s-au atins de dânșul, și i-au zis lui: „Scoală de mănâncă, că departe îți easte ție calea!”

8. Și s-au sculat și au mâncat și au beut, și au mers cu vârtutea mâncării aceiia patruzeci de zile și patruzeci de nopți, până la muntele Horiv.

9. Și au intrat acolo întru o peșteră și au lăcuit într-înșă, și, iată, cuvântul Domnului cătră dânșul, și i-au zis: „Ce faci aici, Ilie?”

10. Și au zis Ilie: „Răvnind am răvnit Domnului Atotțiitoriul, căci Te-au părăsit pre Tine fiii lui Israil, și oltarele Tale le-au surpat și pre prorocii Tăi i-au ucis cu sabie, și am rămas eu sângur, și caută sufletul meu să-l ia”.

11. Și au zis: „Să ieși mâne și să stai înaintea Domnului în munte, și, iată, va treace Domnul, și vânt mare și tare, carele va răsipi munții și va sfărma pietrile înaintea Domnului în munte, nu în vânt e Domnul, și după vânt cutrămur, nu în cutrămur e Domnul,

12. Și după cutrămur foc, și nu va fi în foc Domnul, și după foc glas de vânt suptire și acolo e Domnul”.

13. Și au fost deaca au auzit Ilie, și-au coperit fața cu cojocul său, și au ieșit și au stătut lângă peșteră, și, iată, s-au făcut cătră dânșul glas și au zis: „Ce faci tu aici, Ilie?”

14. Și au zis Ilie: „Răvnind am râvnit pentru
Rom. Domnul Atotțiitorul, că au părăsit leagea
11, 3 Ta fiii lui Israil și oltarele Tale le-au surpat,
și pre prorocii Tăi i-au ucis cu sabie, și am
rămas eu sângur și caută sufletul meu ca să-l
ia pre el”.

15. Și au zis Domnul cătră dânsul: „Mergi și
te întoarce la calea ta, pre calea pustiei
Damascului, și vei merge și vei unge pre
Azail împărat Asiriei.

4 Împă. 16. Și pre lu, feciorul lui Namesi, îl vei unge
9, 2 împărat preste Israil, și pre Eliseiu, feciorul
lui Safat, îl vei unge proroc în locul tău.

17. Și va fi, pre cel ce va scăpa de sabiia lui
Azail îl va omorî lu, și pre cel ce va scăpa de
sabiia lui lu îl va omorî Eliseiu.

Rom. 18. Și vei lăsa în Israil șapte mii de bărbați,
11, 4 toate genunchile care nu și-au plecat genu-
nchiul lui Vaal, și toată gura care nu s-au
închinat lui”.

19. Și s-au dus de acolo și au aflat pre Eli-
seiu, feciorul lui Safat, și el ara cu boii, și
doasprăzeace părechi era înaintea lui, și el
era întră ceale doasprăzeace, și au mers Ilie
la el și au aruncat cojocul său preste el.

20. Și au lăsat Eliseiu boii, și au alergat după
Ilie și au zis: „Voiu săruta pre tatăl meu și pre
muma mea, și voiu veni după tine”. Și i-au zis
lui: „Mergi, întoarce-te, căce am făcut ție”.

21. Și s-au întors dinapoia lui, și au luat o
păreache de boi și i-au jertvit, și carnea lor o
au fript cu unealtele boilor, și au dat noro-
dului și au mâncat, și s-au sculat și au mers
după Ilie, și slujia lui.

CAP 20

*Asirii, încungiurând Samariia, să biruiesc de slugile
boiarilor, și în celalalt an iarăși să taie în câmp. Iară
prorocul ceartă pre împăratul Ahaav, căci au pus
legătură cu feciorul lui Afer, împăratul Asiriei, și viu
l-au slobozit.*

1. i feciorul lui Ader, împăratul
Siriei, au adunat toată puterea
sa și s-au suit și au încungiurat
Samariia, și treizeci și doi de
împărați cu dânsul, și toată călărimea și cară,
să suiră și încungiurată Samariia, și deaderă
războiu asupra ei.

2. Și au trimis soli la Ahaav, împăratul lui
Israil, în cetate.

3. Și au zis cătră el: „Aceasta zice fiul lui
Ader: «Argintul tău și aurul tău al meu easte,
și muierile tale și fiii tăi cei prea buni a mele
sânt”.

4. Și au răspuns împăratul lui Israil și au
zis: „Precum ai grăit, doamne al meu,
împărate, al tău sânt eu și toate ale mele”.

5. Și s-au întors solii și au zis: „Aceas-
tea zice fiul lui Ader: «Eu am trimis
la tine, zicând: ‘Argintul tău și au-

rul tău și muierile tale și fiii tăi să le dai
mie!

6. Că mâne într-acest ceas voiu trimite
slugile mele la tine și voiu cerca casa ta și
casele slugilor tale, și va fi tot ce vor pofti
ochii lor, ori preste ce vor pune mâinile sale
vor lua’”.

7. Și au chemat împăratul lui Israil pre toți
bătrânii pământului și au zis: „Cunoașteți și
vedeți, că răutate acesta caută, că au trimis
la mine pentru muierile mele, și pentru fiii
miei și pentru featele mele; argintul meu,
și aurul meu nu aș opri de cătră dânsul”.

8. Și au zis lui bătrânii și tot norodul: „Să
nu-l ascuți și să nu voiești!”

9. Și au zis solilor fiului lui Ader: „Ziceți
domnului vostru: «Toate câte ai trimis cătră
robul tău dintâiu voiu face, iară cuvântul
acesta nu voiu putea să-l fac!»” Și întorcându-
să solii, i-au spus lui cuvântul.

10. Și iară au trimis la el fiul lui Ader, zi-
când: „Aceasta să-mi facă mie dumnezeii
și acestea să-mi adaogă, de va agiunge
țărâna Samariei vulpilor tot norodului
pedestrașilor miei”.

11. Și au răspuns împăratul lui Israil și au
zis: „Destul easte, să nu să fălească cel
gârbov ca cel oblu!”

12. Și au fost când au răspuns lui cuvântul
acesta, era bind el și toți împărații carii era
cu el în corturi, și au zis slugilor sale: „Faceți
șanț!” Și au făcut șanț împregiurul cetății.

13. Și, iată, un proroc au venit la Ahaav,
împăratul lui Israil, și au zis: „Aceasta zice
Domnul: «Vezi toată mulțimea această mare?
Iată, Eu voiu da pre ea astăzi în mâna ta și
vei cunoaște că Eu sânt Domnul»”.

14. Și au zis Ahaav: „Întru cine?” Și au zis:
„Aceasta zice Domnul: «Întru slugile
boiarilor țărâlor»”. Și au zis Ahaav: „Cine va
înceape războiul?” Și au zis: „Tu”.

15. Și au numărat Ahaav slugile boiarilor
țărâlor și au fost trei sute treizeci și doao, și
după aceasta au numărat norodul, pre tot
feciorul de oaste, șesezeci și șapte de mii.

16. Și au ieșit la amiazăzi, și feciorul lui
Ader bea îmbătându-să în Sohot, el și
împărații, cei treizeci și doi de împărați carii
era întru ajutoriu lui.

17. Și au ieșit slugile boiarilor țărilor dintâiu,
și au trimis fiul lui Ader și au spus împă-
ratului Siriei, zicând: „Bărbați au ieșit din
Samariia”.

18. Și le-au zis lor: „De ies spre pace,
prindeți-i pre ei vii, și de ies spre războiu, vii
prindeți-i pre ei”.

19. Și au ieșit din cetate slugile boiarilor
țărilor, și puterea după ei.

20. Și au ucis fieștecarele pre cel ce ve-
nea împotriva sa și au îndoit fieștecare-

le pre cel dimpotiva sa, și fugea sirii și i-au gonit pre ei Israil, și fiul lui Ader au scăpat pre calul unuia călăraș.

21. Și au ieșit împăratul lui Israil și au luat toți caii și carăle, și au făcut rană mare în Siria.

22. Și au venit prorocul la împăratul lui Israil și au zis: „Întărește-te, și cunoaște și vezi ce vei face, căci când să va întoarce anul, fiul lui Ader, împăratul Siriei, iară să va sui asupra ta”.

23. Și slugile împăratului Siriei au zis cătră el: „Dumnezeii munților, Dumnezeul lui Israil, și nu Dumnezeul văilor? Pentru aceea s-au întărit mai mult decât noi, iară de vom începe noi războiul pre șes, cu adevărat ne vom întări mai mult decât dâșii.

24. Și fă cuvântul acesta, și slobozi pre fiștecarele împărat la locul său și pune în locul lor domni.

25. Și-ți înnoiaște putere, după puterea ce au căzut de la tine, și călărime după călărime, și cară după cară, și vom da războiu asupra lor la șes și ne vom întări preste ei”. Și au ascultat cuvântul și au făcut așa.

26. Și au fost deaca au trecut anul, au numărat fiul lui Ader Siria și s-au suit în Afeca, la războiu, asupra lui Israil.

27. Și fiii lui Israil s-au numărat și au mers întru întimpinarea lor, și au tăbărât Israil în preajma lor ca doao turme de capre, iară Siria au umplut pământul.

28. Și au venit omul lui Dumnezeu și au zis împăratului lui Israil: „Aceasta zice Domnul: «Pentru că au zis Siria: ‘Dumnezeul munților e Domnul Dumnezeu lui Israil, iară nu Dumnezeul văilor’, da-voiu puterea cea mare aceasta în mâna ta și vei cunoaște că Eu sânt Domnul»”.

29. Și au tăbărât aceștia împotriva aceloră șapte zile, și au fost în zioa a șaptea, s-au apropiat războiu și au bătut Israil pre Siria, o sută și doazeci de mii de pedestri într-o zi.

30. Și au fugit cei ce au rămas în cetatea Afeca și au căzut zidul preste doazeci și șapte de mii de oameni, din cei ce rămăsease, iară fiul lui Ader au fugit și au intrat în casa cea de dormit în cămară.

31. Și au zis cătră el slugile lui: „Iată, știm că împărații casii lui Israil împărații milii sânt, să punem, dară, sacii noștri pre mijloacele noastre și funi preste capetele noastre și să ieșim la împăratul lui Israil, că doară va lăsa vii sufletele noastre”.

32. Și s-au încins cu saci preste mijloacele lor, și au pus funi preste capetele lor, și au zis împăratului lui Israil: „Robul tău, fiul lui Ader, zice: «Să trăiască sufletul meu!»” Și au zis: „De trăiaște încă, fratele meu eastel!”

33. Și oamenii vrăjiră și adevărare,

și aleasă ră cuvântul din rostul lui, și au zis: „Fratele tău e feciorul lui Ader”. Și au zis: „Întrați și luați pre el!” Și au ieșit la el feciorul lui Ader și l-au suit pre el la dânsul în car și au zis cătră el:

34. „Cetățile care le-au luat tatăl meu de la tatăl tău le voiu da ție înapoi, și ieșiri voiu pune ție în Damasc, în ce chip au pus tatăl meu în Samaria, și eu cu făgăduință te voiu slobozi”. Și i-au pus lui făgăduință și l-au slobozit.

35. Iară un om din fiii prorocilor au zis cătră deapropapele său, cu cuvântul Domnului: „Loveaște-mă!” Și n-au vrut omul să-l lovească.

36. Și au zis cătră el: „Pentru ce nu ai ascultat de cuvântul Domnului, iată, tu te duci de la mine și te va lovi pre tine un leu!” Și s-au dus de la dânsul, și l-au aflat pre el un leu și l-au ucis pre dânsul.

37. Și au aflat pre alt om și i-au zis lui: „Loveaște-mă!” Și l-au lovit pre el omul și, lovindu-l, l-au zdrobit.

38. Și au mers prorocul și au stătut înaintea împăratului lui Israil în cale, și și-au legat cu o curea ochii săi.

39. Și au fost când mergea împăratul pre aproape, el au strigat cătră împăratul și au zis: „Robul tău au ieșit la oastea războiului și, iată, un om au adus la mine pre alt om și au zis cătră mine: «Păzește pre omul acesta, iară de cumva fugind va fugi, sufletul tău va fi pentru sufletul lui, sau un talant de argint vei plăti!»

40. Și au fost când au căutat robul tău încoace și încoalea, și acela nu era”. Și au zis cătră el împăratul lui Israil: „Iată, judecata la mine, ai ucis!”

41. Și au sârguit și au luat cureaoa de la ochii lui, și l-au cunoscut pre el împăratul lui Israil că din proroci easte el.

42. Și au zis cătră el: „Aceasta zice Domnul: *«Pentru că ai slobozit din mâna ta pre om vreadnic de moarte, va fi sufletul tău pentru sufletul lui, și norodul tău pentru norodul lui»”.

43. Și s-au dus împăratul lui Israil măhnit și trist, și au venit în Samaria.

CAP 21

Iavute, pentru că n-au îngăduit viia împăratului Ahaav, din porunca Iezavelii, pârându-să cu mărturii mincinoasă, să omoară cu pietri, după a căruia moarte grăbindu-să Ahaav să cuprindă viia. Ilie multe reale mai înainte îi vestește, care le ocolește Ahaav, smerindu-să.

1. i au fost după cuvintele aceastea, avea Navute Israilteanul o vie lângă ariia lui Ahaav, împăratului Samariei.

2. Și au grăit Ahaav cătră Navute, zicând: „Dă-mi viia ta să-mi fie grădină de legumi, pentru că e aproape de casa mea, și-ți

*Jos
22, 35

voiu da pentru ea altă vie, mai bună decât aceasta, iară de place înaintea ta, voiu da ție argint prețul viei, și-mi va fi mie grădină de legumi”.

3. Și au zis Navute cătră Ahaav: „Ferească-mă Dumnezeu meu, să dau eu moșiia părinților miei ție”.

4. Și au venit Ahaav acasă trist și măhnit pentru cuvântul carele i-au grăit Navute Israilteanul, zicând: „Nu voiu da ție moșiia părinților miei”, și s-au tulburat sufletul lui Ahaav, și s-au culcat pre patul său, și și-au acoperit obrazul său, și n-au mâncat pâine.

5. Și au intrat Iezavel, muiarea lui, la dânsul, și au zis cătră dânsul: „Pentru ce-ți easte sufletul tău turburat și nu mănânci pâine?”

6. Și au zis cătră ea: „Pentru că am vorbit cu Navute Israilteanul, zicând: «Dă-mi viia ta pe bani, sau, de vei vrea, îți voiu da ție altă vie pentru ea», și au zis: «Nu voiu da ție moșiia părinților miei»”.

7. Și au zis cătră el Iezavel, muiarea lui: „Tu acum așa faci, împăratul lui Israil? Scoală-te și mănâncă pâine, și fii cu voie bună, eu îți voiu da ție viia lui Navute Israilteanul”.

8. Și au scris carte cu numele lui Ahaav și o au pecetluit cu peceata lui, și au trimis cartea la bătrânii și chepeteniile carii lăcuia cu Navute.

9. Iară în carte era scris: „Postiți post și puneți pre Navute să șeadă cu căpeteniia norodului.

10. Și puneți să șeadă doi oameni fără de leage în preajma lui și să mărturisască asupra lui, zicând: «Blagoslovit-ai (a) pre Dumnezeu și pre împăratul», apoi să-l scoață, și să-lucidă cu pietri, să moară”.

11. Și au făcut oamenii, bătrânii și căpeteniia cetății, carii lăcuia în cetatea lui, după cum au trimis la ei Iezavel și după cum era scris în cărțile ceale trimise lor.

12. Și au poruncit post și au pus pre Navute să șeadă cu căpeteniia norodului.

13. Și au intrat doi oameni, fiii fărădelegilor, și au șezut în preajma lui și mărturisiră oamenii cei fără de leage asupra lui Navute, înaintea norodului, zicând: „Au binecuvântat Navute pre Dumnezeu și pre împăratul!” Și l-au scos pre el afară din cetate și l-au ucis cu pietri, și au murit.

14. Și au trimis la Iezavel, zicând: „Uci-su-s-au Navute cu pietri și au murit”.

15. Și au fost după ce au auzit Iezavel, zicând că: „Au murit Navute și s-au îngropat”, au zis Iezavel cătră Ahaav: „Scoală-te, moștenește viia lui Navute Israilteanului, carea nu ți-o au dat ție pre bani, că nu easte Navute viu, ci au murit”.

16. Și au fost deaca au auzit Ahaav că

10. (a) Adecă: hulit-ai.

au murit Navute Israilteanul, și-au rupt hainele sale și s-au îmbrăcat cu sac, și după aceea s-au sculat. Și s-au pogorât Ahaav în viia lui Navute Israilteanul să o moștenească.

17. Și au grăit Domnul cătră Ilie Tesviteanul, zicând:

18. „Scoală-te și te pogoară întru întâmpinarea lui Ahaav, împăratul lui Israil, celui din Samariia, că e în viia lui Navute, că s-au pogorât acolo ca să o moștenească.

19. Și vei grăi cătră el, zicând: «Acestea zice Domnul: ‘În ce chip tu ai ucis și ai moștenit?’ Pentru aceea, aceste zice Domnul: * ‘În locul în care au lins porcii și câinii sângele lui Navute, acolo vor linge câinii sângele tău, și curvele să vor spăla cu sângele tău’»”.

20. Și au zis Ahaav cătră Ilie: „Au aflatu-m-ai, vrăjmașul meu?” Și au zis: „Aflat-am, pentru că în deșert te-ai ispitit ca să faci ce e rău înaintea Domnului, ca să-L mânii pre El.

21. * Acestea zice Domnul: «Iată, Eu voiu aduce asupra ta reale și voiu piiarde pre ai tăi cei după tine, și voiu piiarde lui Ahaav pre cel ce să pișe la păreate, pre cel închis și părăsit întru Israil.

22. Și voiu da casa ta* ca casa lui Ierovoam, feciorului lui Navat, și** ca casa lui Vaasa, feciorului lui Ahia, pentru întărâtările cu care M-ai întărâtat și ai făcut pre Israil a păcătui!»

23. *Și asupra Iezavelii au grăit Domnul, zicând: «Câinii o vor mânca pre ea înaintea zidului lui Ezrael.

24. Pre cel mort a lui Ahaav în cetate îl vor mânca câinii, și pre cel mort a lui în câmp îl vor mânca pasările ceriului.

25. Însă în deșert Ahaav, carele cu totul s-au dat pre sine ca să facă ce e rău înaintea Domnului, că l-au purtat pre el Iezavel, muiarea lui.

26. Și s-au făcut foarte urât mergând după toate urâciunile care au făcut amoreul, pre care l-au surpat Domnul de la fața fiilor lui Israil»”.

27. Și au fost deaca au auzit Ahaav cuvintele aceste, și-au rupt hainele sale și au încins sac preste trupul său, și au postit, și s-au învălit cu sac în zioa în carea au ucis pre Navute Israilteanul, și au umblat plecat.

28. Și au fost cuvintele Domnului în mâna robului Său, Ilie, pentru Ahaav, și au zis Domnul:

29. „Văzut-ai cum s-au umilit Ahaav de cătră fața Mea? Deci, pentru că s-au smerit înaintea Mea, nu voiu aduce răutatea în zilele lui,* ci în zilele feciorului lui voiu aduce răutate preste casa lui”.

CAP 22

Împărații Ahaav și Iosafat, înșelându-să cu gâcitura

*Jos
22, 38

*4 Împă.
9, 8

*Sus
15, 29
**4 Împă.
16, 3

*4 Împă.
9, 32 [36]

*4 Împă.
9, 26

prorocilor celor mincinoși, pornesc la războiu asupra asiriilor pentru Remat Talaad, și să înving ucigându-să Ahaav, care închisese în temniță pre Mihet pentru că i-au prorocit adevărul; necredinciosului Ahaav urmează necredinciosul fiu, Ohozia; iară credinciosului Iosafat urmează credinciosul fiu, Ioram.

*2 Par.
18, 3

1. i au trecut trei ani și nu au fost războiu întră Siriia și întră Israil.

2. Și au fost în al treilea an, s-au pogorât Iosafat, împăratul Iudei, la împăratul lui Israil.

3. Și au zis împăratul lui Israil cătră slugile sale: „Au nu știți că a nostru easte Rematul Galaadului? Și noi ne lenevim a-l lua din mâna împăratului Siriei?”

4. Și au zis împăratul lui Israil cătră Iosafat: „Sui-te-vei cu noi la Rematul Galaadului să dăm războiu?” Și au zis Iosafat: „Cum sânt eu, așa și tu, cum e norodul meu, așa și norodul tău, cum sânt caii miei, așa și caii tăi”.

5. Și au zis Iosafat, împăratul Iudei, cătră împăratul lui Israil: „Întrebați, dară, astăzi pre Domnul!”

6. Și au adunat împăratul lui Israil pre toți prorocii, ca vro patruzeci de bărbați, și le-au zis lor împăratul: „Mearge-voiu la Rematul Galaadului să dau războiu, au lăsa-mă-voiu?” Iară ei au zis: „Suie-te, și dând îi va da Domnul în mâinile împăratului!”

7. Și au zis Iosafat cătră împăratul lui Israil: „Nu easte aici vreun proroc al Domnului și vom întreba pre Domnul prin el?”

8. Și au zis împăratul lui Israil cătră Iosafat: „Easte încă un om prin care putem să întrebăm pre Domnul, și eu l-am urât pre el, că nu grăiaște pentru mine bune, ci reale, Mihea, feciorul lui Iemvlaa”. Și au zis Iosafat, împăratul Iudei: „Nu zice așa, împărate!”

9. Și au chemat împăratul lui Israil pre un famen și i-au zis: „Curând să-mi aduceți pre Mihea, feciorul lui Iemvlaa!”

10. Iară împăratul lui Israil și Iosafat, împăratul Iudei, ședeau fieștecarele pre scaonul său întrarmați în porțile Samariei, și toți prorocii proceau înaintea lor.

11. Și Sedechiia, feciorul lui Hanaan, și-au făcut șie coarne de fier și au zis: „Aceastea zice Domnul: «Cu aceastea vei împunge Siriia, până să va sfârși»”.

12. Și toți prorocii proceau așa, zicând: „Suie-te la Rematul Galaadului și bine vei umbla, că va da Domnul în mâinile tale pre împăratul Siriei”.

13. Iară solul carele să dusease să chiiame pre Mihea i-au grăit lui, zicând: „Iată, toți prorocii cu o gură grăiesc bine pentru împăratul, fii, dară, și tu cu cuvintele tale după cuvintele unuia dintru aceștia și grăiaște bine!”

14. Și au zis Mihea: „Viu e Domnul, că orice va grăi Domnul cătră mine, aceastea voiu grăi!”

15. Și au venit la împăratul și au zis lui împăratul: „Mihea, sui-mă-voiu la Rematul Galaadului să dau războiu, au lăsa-mă-voiu?” Și au zis lui: „Suie-te, și bine va da Domnul în mâinile împăratului!”

16. Și au zis lui împăratul: „De câte ori te jur eu pre tine, ca să grăiești cătră mine adevărul întru numele Domnului?”

17. Și au zis Mihea: „Au nu așa, am văzut pre tot Israilul împrăștiat în munți, ca o turmă fără de păstoriu, și au zis Domnul: «Nu Domnul easte acestora Dumnezeu? Să se întorcă fieștecarele cu pace la casa sa!»”

18. Și au zis împăratul lui Israil cătră Iosafat, împăratul Iudei: „Au nu Ț-am zis că nu-mi proceaste acesta mie bune, ci numai reale?”

19. Și au zis Mihea: „Nu așa, nu eu, ascultă cuvântul Domnului, nu așa, văzut-am pre Domnul Dumnezeu lui Israil șezind pre scaonul Său, și toată oastea ceriului sta împrejurul Lui, de-a dreapta Lui și de-a stânga Lui.

20. Și au zis Domnul: «Cine va înșela pre Ahaav, împăratul lui Israil, ca să să suie și să cadă în Rematul Galaadului?» Și au zis acesta așa, și acesta zisă așa.

21. Și au ieșit un duh și au stătut înaintea Domnului și au zis: «Eu îl voiu înșela pre el!» Și au zis cătră el Domnul: «Cu ce?»

22. Și au zis: «Voiu ieși și voiu fi duh mincinos în gura tuturor prorocilor lui». Și au zis Domnul: «Înșela-l-vei și-l vei birui, ieși și fă așa».

23. Și, iată, acum au dat duh mincinos Domnul în gura tuturor prorocilor tăi acestora, iară Domnul au grăit asupra ta reale”.

24. Și s-au apropiat Sădechiia, feciorul lui Hanaan, și au lovit pre Mihea preste falcă și au zis: „Carele e duhul Domnului, cel ce au grăit întru tine?”

25. Și au zis Mihea: „Iată, tu vei vedea în zioa aceea, când vei intra în camera camerii, ca să te ascunzi acolo”.

26. Iară împăratul lui Israil au zis: „Prindeți pre Mihea și-l duceți la Amon, mai-marele cetății, și la Ioas, feciorul împăratului.

27. Și le ziceți: «Așa zice împăratul: ‘Puneți pre acesta în temniță, și să mănânce pâne de necaz și să bea apă de năcaz, până mă voiu întoarce cu pace’»”.

28. Și au zis Mihea: „Deaca, întorcându-te, te vei întoarce cu pace, nu au grăit Domnul întru mine”. Și au zis: „Auziți noroadale toate”.

29. Și s-au suit împăratul lui Israil și Iosafat, împăratul Iudei, cu el, la Rematul Galaadului.

30. Și au zis împăratul lui Israil cătră Iosafat, împăratul Iudei: „Mă voiu acoperi și voiu intra în războiu, și tu îmbracă haina mea”. Și s-au acoperit împăratul lui Israil și au intrat în războiu.

31. Și împăratul Siriei au poruncit celor treizeci și doi mai-mari preste cară, zi-

când: „Nu bateți pre mic sau pre mare, fără numai pre împăratul lui Israil singur!”

32. Și au fost deaca au văzut mai-marii carălor pre Iosafat, împăratul Iudei, au zis: „Împăratul lui Israil easte acesta!” Și l-au încungiurat să-l bată și au strigat Iosafat.

33. Și au fost deaca au văzut mai-marii carălor că nu easte împăratul lui Israil acesta, s-au întors de la el.

34. Și au întins unul arcul bine chipzuind, și au lovit pre împăratul lui Israil întră plumâni și întră piept, și au zis căraușului său: „Întoarce mânil tale și mă scoate din războiu, că m-am rănit!”

35. Și s-au înfrânt războiul în zioa aceea, și împăratul au stătut în car, în preajma Siriei, de dimineața până seara, și piștea sânge din rană în sânul carului și au murit până seara (și au curs sânge din rană până în sânul carului).

36. Și au stătut strigătoriul oștii în tabără, când apunea soarele, zicând: „Fieștecarele în cetatea sa, și fieștecarele în pământul său să se întoarcă.

37. Că au murit împăratul!” Și au venit în Samariia și au îngropat pre împăratul în Samariia.

Sus 21, 19 38. Și au spălat sângele de la car la fântâna Samariei, și au lins porcii și câinii sângele lui, și curvele s-au spălat cu sângele lui după cuvântul Domnului, carele au grăit.

39. Și cealealalte cuvinte a lui Ahaav, și toate câte au făcut, și casa de elefant carea o au făcut, și toate cetățile care au făcut, au nu, iată, aceastea sânt scrise în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

40. Și au adormit Ahaav cu părinții săi, și au împărățit Ohozia, feciorul lui, în locul lui.

41. Iară Iosafat, feciorul lui Asa, au împărățit preste Iuda. În anul al patrulea a lui Ahaav, împăratului lui Israil, au împărățit Iosafat.

42. De treizeci și cinci de ani au fost când au început a împărăți, și doazeci și cinci de ani au împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui era Azuva, fata lui Salai.

43. Și au umblat pre toată calea lui Asa, tătâne-său, nu s-au abătut de la aceea și au făcut ce e drept în ochii Domnului.

44. Însă ceale înalte nu le-au stricat, că norodul jertvea și tămâia întră ceale înalte.

45. Și s-au împăcat Iosafat cu împăratul lui Israil.

46. Și cealealalte cuvinte a lui Iosafat și domniile lui care au făcut, au nu, iată, aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iudei?

47. Și pre cei rămași din cei pricăjiți, carii au rămas în zilele lui Asa, tătâne-său, i-au pierdut de pre pământ.

48. Și în Idumea nu era împărat.

49. Și Iosafat au făcut corabii de Tarsis, ca să meargă la Ofar, pentru aur, și nu au mers, că s-au spart corăbiile la Ghesion Gaver.

50. Atunci au zis Ohozia, feciorul lui Ahaav, cătră Iosafat: „Să meargă robii miei cu robii tăi!” Și n-au vrut Iosafat.

51. Și au adormit Iosafat cu părinții săi și s-au îngropat lângă părinții săi în cetatea lui David, tatălui său, și au împărățit Ioram, feciorul lui, în locul lui.

52. Iară Ohozia, feciorul lui Ahaav, au început a împărăți preste Israil în Samaria, în anul al șapteasprăzece a lui Iosafat, împăratul Iudei, Ohozia, feciorul lui Ahaav, au împărățit preste Israil în Samariia doi ani.

53. Și au făcut ce e rău înaintea Domnului și au umblat pre calea lui Ahaav, tătâne-său, și pre calea Iezavelii, mumei sale, și în păcatele casii lui Ierovoam, feciorului lui Navat, carele au făcut pre Israil a păcătui.

54. Și au slujit vaalimilor și s-au închinat lor, și au întărâtat pre Domnul Dumnezeul lui Israil, după toate care s-au făcut înainte de el.

CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA, carea la jidovi să zice A doao a Împăraților

Ohozia, împăratul lui Israil, vrând a întreba pre Vaal despre boala sa, îl ceartă Ilie, zicând că va muri. Care, trimițind doi căpitani cu câte cincizeci de ostași, îi amestuiște foc din ceriu. Și trimițindu-să a treia, nu s-au ars pentru smereniia sa, s-au pogorât Ilie cu el la Ohozia, care murind, îi urmează Ioram, fratele său.

1. i s-au viclenit (a) Moav întră Israil, după ce au murit Ahaav.
2. Și au căzut Ohozia prin cratiia cea din foișorul lui cel din Samaria și s-au bolnăvit, și au trimis soli și au zis cătră ei: „Meargeți și întrebați

pre Vaal-Musca, dumnezeul Acaronului: «Oare mai scula-mă-voiu din boala mea aceasta?»” Și au mers să-l întreabe pre el.

3. Iară îngerul Domnului au grăit cătră Ilie Tesviteanul, zicând: „Scoală-te și mergi înaintea solilor lui Ohozia, împăratului lui Israil.

1. (a) Îndărăptnicit. N-au vrut să mai fie supus